

F.Mördre

Rosenkrantzgt. 15 II

Oslo

En dag forteller han Pettersen om denne standhaftige drømmen og Pettersen sier:

— Ja, nå kan jeg bedre forstå det!

— Hva kan du forstå?

— Jo, ser du, jeg drømmer hver natt den samme drømmen. Det banker på døren, jeg lukker opp og inn kommer Jan Wohlin. Neppe har jeg lukket døren, før det banker igjen. Denne gang er det Terence Reese og så sitter vi der og mangler en fjerdemann.

— Jamen hvorfor i all verden ringer du ikke til meg?

— Bevare meg vel, det er jo nettopp det jeg gjør, men hver gang jeg ringer blir det svart at du er i Ærøskøbing!

Og her er en liten spilleoppgave. Lagturnering. Kontrakt 4 spar spilt av Syd

♠ 42
♥ KKn 2
♦ D964
♣ 10653

♠ EKDKn 6
♥ ED94
♦ —
♣ K842

Utspill kl. 7. Øst stikker med Esset og forsetter med kl. D.

Stikker De med kl. K er De solgt for Vest er renons og stjeler. Senere må De avgi 2 kløverstikk til Øst.

Det riktige spillet er å la Øst beholde kl. D. Nå er det De som har kløversaksen over ham og selv om Vest får en stjeling må De få 1 kløverstikk. Og det er jo nettopp dette kløverstikket De trenger, for De har jo 5 sparstikk og 4 hjertesstikk på toppkort. Et safety spill av god gammel modell, ikke særlig vanskelig, men allikevel en god liten påminnelse om at det lønner seg å se seg for.

**CLUTCH OG
BREMSEASSISTANSE**

**CLUTCH DOKTOR
Til tjeneste**

BRUK SPESIALISTER - DET LØNNER SEG

CLUTCH OG BREMSEASSISTANSE - Holbergsgt. 21, Oslo - Telf. 33 31 07

Noe i clutch og bremsemateriell

GRATIS KONSULTASJON

Alt i clutch og bremse deler
heloverhalte bytteclutcher og
byttebremsesko. Ingen ventetid

Eget verksted for:
Clutchreparasjoner
Vulkanisering av bremsebånd
Sliping av bremsetromler

Arbeidet utføres i
spesialmaskiner
av folk som kjenner faget

Pris kr. 1.75

BRIDGE

Leif Nielsen: Fra Europamesterskapet i Torquay.
Terence Reese: Mystikk eller logikk?
Aksel Theien: Fritt Forum.
Oslokretsens 25-årsjubileum.
Neapolitanerkløveren.
Spill fra Europamesterskapet
Et bridgohistorisk jubileum

A la Carte

Det hender at man opplever eventyr ved bridgebordet, men maken til dette spillet som er hentet fra siste kretskamp i A-klassen i Oslo, har iallfall ikke jeg opplevet på mange, mange år:

♠ 6
♥ 10 9 8 6 5 3
♦ D 6 3
♣ D Kn 8

♠ D Kn 9 3 2 ♠ 8 7
♥ — ♥ E D Kn 7
♦ K Kn 10 7 5 4 ♠ 4 2
♣ K 3 ♠ 8 2
♣ 10 7 2

♠ E K 10 5 4
♥ K
♦ E 9
♣ E 9 8 5 4

Øst åpnet med 3 hjerter. Hvis Syd dobler, ville vel Nord med største glede si pass og resultatet var vel blitt noe omkring 3 doblede beter. Kan hende 4. Det beror på hvorledes spillet hadde utviklet seg og hvor heldige varianter spilleren hadde valgt.

Syd valgte imidlertid å si 3 grand, som makker og jeg bruker som en meget sterk opplysende dobling, i håp om å komme frem til 4 spar eller 5 kløver. Men Nord passet — og stillingen så alt annet enn lys ut, da Vest startet med ruter 10.

Åpningsmeldingen og utspillet viste jo med sikkerhet fordelingen i hjerter, så den saken var klar. For om mulig å begrense betenes antall (det var jo lagkamp) valgte jeg å la ruter 10 løpe til Esset, hvoretter jeg fortsatte med liten kløver fra egen hånd. Vest stakk som jeg håpet, og fortsatte med spar Dame. Jeg stakk med Esset og tok mine kløverstikk. Vest kastet 3 ruter og Øst signaliserte styrke i hjerter. Stillingen var nå:

♠ —
♥ 10 9 8 6
♦ D 6
♣ —

♠	Kn 9 3 2	♠	7
♥	—	♥	E D Kn 7
♦	K Kn	♦	2
♣	—	♣	—

♠ K 10 5 4
♥ K
♦ 9
♣ —

Jeg fortsatte med ruter 9 som ble stukket av Vest. Betvarianten er enkel: Det er bare å sette bordet inn på ruter Damen. Øst tar sine 3 hjerterstikk og frir seg i spar.

Men Vest, en av de sterkeste og mest fantasirike spillere jeg kjenner, hadde et anfall av «bridgeblinnhet» og fortsatte med spar Knekt. Jeg stakk med Kongen og tok selvfølgelig den godspilte spartieren. Og nå kom Vest for alvor: Han avblokkerte spar 9, slik at jeg fikk de to følgende stikkene for spar 5 og spar 4!!! Det vil altså si at den håpløse kontrakten var vunnet med 4 trekk.

— Men hva i all verden tenkte du på, sa Øst, fullstendig lamslått. (Den som kjenner den gode Østspilleren vet at det skal lite til for å få ham i harnisk og meget til å lamslå ham). Men jamen hadde han grunn til å være lamslått her.

Vest var selvsagt øyeblikkelig klar over sine feilspill:

Hotel Fønix - Postcaféen

Dronningens gate, Oslo

Øl og vin — Billig mat
Innehaver: Kirsten Kjelsberg

2 minutter fra Østbanestasjonen

Like ved Hovedpostkonteret

NR. 8-9 - 1961

Redaksjon:

Finn Myhrer
Leif Nielsen
Helge Vinje

BRIDGE

Redaktør:

William B. Herseht
Tlf. 44 35 30
sikrest kl. 17—18

Faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Ålesund. Ashjorn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gulbrandsen, Oslo, Randi Herseht, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Ålesund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik, Knut Palmstrøm, Drammen og Knut Wiith, Kragerø.

Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.
Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16

Leif Nielsen:

Fra Europamesterskapet i Torquay.

«Som i Tusen og en natt» — var en vanlig bemerkning fra mange av deltagerne, da de om kvelden sto utenfor spillelokalene og betraktet omgivelsene og — ikke minst — belysningen. Hele stranden var opplyst av kulørte lys, likeledes var høydene omkring med alle sine hoteller opplyst, så det var virkelig en eventyrstemning i denne byen, som med rette kan kalles «Den engelske riviera's hovedstad.» Bridgeramaet var plasert i et eget lokale, et 7—800 år gammelt kloster, forøvrig foregikk spillingen i et tilstøtende kunstgalleri, med et rikholdig utvalg av gedigen kunst, som vel de færreste fikk tid til å studere nærmere. Bygningene var selvfølgelig omgitt av parker med verdens grønneste gress, selvfølgelig var det også her en golfbane. Hvis man

spurte hvorledes de fikk plenene så grønne, kunne man få til svar at det var ganske enkelt, — klipping og vanning, stadig klipping og vanning, og etter denne enkle, men effektive behandling i ca. 900 år pleide plenene å bli slik. Interessen for golf var stadig stigende blant deltagerne, og fin mosjon var det, — en fornøyelse var det dessuten f. eks. å se Wohlin løpe atskillige meter etter ballen.

Byen Torquay's innbyggerantall er i de siste år steget til over 70 000, og her finnes over 400 hoteller, så det er ikke vanskelig å forstå at det er en populær turistby. Hotellene var meget hyggelige, betjeningen elskverdig og hjelpsom, og maten, som man ikke bestandig er fortrolig med i England, var utmerket, prisene dessuten moderate.

Arrangementet var 1.-klassen, en stor stab sørget for at alt gikk knirkefritt, og hjelpsomme hender fant vi overalt.

Omtrent midt i turneringen var deltagerne invitert på en sightseeing gjennom de sikkert mest idylliske trakter i England. Turen gikk i retning av Dartmoore's berømte fengsel, veiene var av og til så smale at den fortrinlige guide og sjåfør på bussen på sin lune og tørrvittige måte anmodet deltagerne om å rykke tettere sammen. Vel fremme ved Dartington Hall var det naturligvis servering av afternoontea med etterfølgende konsert for dem som måtte ønske det. Her var det nemlig også en musikkhøyskole, jeg måtte da uvegerlig tenke på vår egen mangel på både musikk-høyskole og konsert-hus. Før de 3 siste rundene var vi gjester på det nye og delikate «Princess Theatre» hvor vi fikk se The Royal Ballet fra London danse Tsjaikowsky's «Svanesjøen». Jeg er helt enig med dem som syntes at det var en fin avkopling å se en forestilling med så få feiltrinn (både i meldinger og spill). Forestillingen var av virkelig høy kunstnerisk standard, noen scener var så nydelige både for øret og øyet at de aldri vil glemmes. Avslutningsfesten foregikk i et lokale, som nok ikke kan sammenlignes med Oslo's rådhus, men serveringen var upåklagelig, og stemningen høy. Det var hyggelig, ikke minst for vertskapet, at begge de engelske lag gikk topps og kunne komme frem og hente sine troféer ved midnattstider.

Som man forstår var oppholdet i Torquay en fornøyelse fra begynnelse til slutt, stemningen i det norske laget var den beste (kanskje litt trykket en meget kort stund etter 0-6-tapet mot Tyskland). I samme forbindelse vil jeg gjerne få lov å nevne at det bare var 3 lag, som kun hadde et 0-6-tap: England (mot Norge), Frankrike (mot England) og — Norge! som altså tapte solid mot Tyskland. Og så var det beregningsmetoden da! Jeg kan ikke forstå at flertallet foretrekker denne skala, som i altfor stor grad favoriserer de store svingspillene, og på toppen av det hele gir allerede et overskudd på

4 — fire — poeng seier! Vårt 2-4-tap mot Frankrike f. eks. hadde sifrene: 111 for Frankrike og 106 for oss, med en slik stor poengutdeling, burde vel *uavgjort* vært det riktigste.

Det er vanskelig å komme med en korrekt bedømmelse av de forskjellige lag, jeg så på mange matcher i bridgeramaet, men for øvrig blir bedømmelsen avhengig av disses innsats mot oss. Jeg vil, med forbehold, inndelegene i 3 grupper: I 1. gruppe England og Frankrike, i 2. gruppe: (etter plasseringen) Danmark, Italia, Norge, Sveits Island og delvis Sverige. I år var nemlig svenskene så ujevne, så man kunne aldri vite hva de ville foreta seg. I 3. gruppe blir da igjen: Egypt, Tyskland, Holland, Irland, Spanien, Belgien, Libanon og Finnland. Jeg plasserer Frankrike i samme gruppe som England p.gr. av paret Ghestem/Bacherich, med 3 slike franske par ville det ikke ha vært så enkelt for England, som utvilsomt hadde de 3 jevneste sterke parene, som meldte jevnt hardt, sikkert med sikte på fordelene etter den nye beregningen, og kortføringen både i spill og motspill var det ofte en fornøyelse å se på. Det klikket litt mot oss i siste runde, men en dårlig kamp må alle få lov å ha, og sikre mestere var de allerede da. En typisk hardmeldt engelsk slem er denne:

<p>♠ D 752 ♥ EKn ♦ 42 ♣ EK 965</p>	<p>♠ K 10 ♥ 7532 ♦ KD 1083 ♣ 72</p>
--	---

<p>♠ 8643 ♥ D ♦ Kn 95 ♣ DKn 1083</p>	<table border="1" style="margin: auto; text-align: center;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table> <p>♠ EKn 9 ♥ K 109864 ♦ E 76 ♣ 4</p>	N	V Ø	S
N				
V Ø				
S				

Nord gir, N/S i faresonen.
Med England N/S ble det meldt:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl.	1 ru.	1 hj.	2 ru.
2 sp.!	Pass	3 ru.	Pass
3 hj.	Pass	6 hj.!	Pass
			rundt

Et frisk og morsomt meldingsforløp, og som man ser er det ikke vanskelig å vinne (særlig med åpne kort), men heldigvis for oss gikk Syd bet, idet han etter ruterspill først spilte 2 ganger kløver og kastet en spartaper, deretter sparfinesse, spar-ess og en gang trumf, og nå kan kontrakten ikke lenger vinnes, spilleren blir sittende med 2 rutertapere, trumf blir selvfølgelig returnert når vi kommer inn på ruter, og inntak til den godspilte spardame finnes ikke. Det var nok ikke den beste spille-måte Syd her valgte, det er unødvendig å fortelle hvorledes man ganske enkelt, med den nydelige sits, får 7 trekk. Ved det andre bordet meldtes 4 hj. — 11 poeng til oss.

Da seiren over England var vår største triumf, må jeg få lov å ta med enda et for oss fint spill, for øvrig den eneste gang jeg opplevet at engelskmennene meldte psykisk:

Nord gir, Ø/V i faresonen.
Med England N/S ble det meldt:

Nord	Øst	Syd	Vest
Pass	Pass	1 kl.	Dobl.
1 sp.!	Dobl.	Pass	4 sp.
og pass rundt			

<p>♠ 6 ♥ D 8654 ♦ D 42 ♣ Kn 942</p>	<p>♠ KKn 93 ♥ K 32 ♦ Kn 863 ♣ K 10</p>
---	--

<p>♠ ED 108742 ♥ 10 ♦ EK 7 ♣ 65</p>	<table border="1" style="margin: auto; text-align: center;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table> <p>♠ 5 ♥ EKn 97 ♦ 1095 ♣ ED 873</p>	N	V Ø	S
N				
V Ø				
S				

Jeg var vest, og fikk kløver ut, Syd tok 2 kløverstikk, og skiftet til ruter 10, jeg lot den gå, og da nord fikk for ru. D. fikk han noe å tenke på, det var vanskelig for ham å peile inn fordelingen, og han valgte å spille på at syd hadde ru. E., så han returnerte ruter. Tablå! Ved det andre bordet ble selvfølgelig også 4 spar meldt, men våre lagkamerater stampet i 5 hjerter, — en billig forsikring, bare en bet, hvis stikkene blir tatt, — nå gikk imidlertid engelskmennene i 5

spar, det ble 2 betar og 13 poeng til oss. Flere spill fra Englandskampen senere.

Eit av de lag som overrasket positivt var det danske, jeg så ikke mange spill av dem, men de må ha spilt mange fine kamper. Mot oss imponerte de stort sett ikke, og at de vant 5—1 over oss kom nærmest av at det var vår dårligste kamp (med unntagelse av 2. runde mot Tyskland). At deres spill ofte virkelig var av klasse viser f. eks. følgende spill:

<p>♠ EK 2 ♥ D 9 ♦ 1093 ♣ EK Kn 84</p>	<table border="1" style="margin: auto; text-align: center;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table> <p>♠ 7 ♥ K 532 ♦ 872 ♣ D 10972</p>	N	V Ø	S
N				
V Ø				
S				

<p>♠ 1063 ♥ EK Kn 8764 ♦ Kn 64 ♣ 3</p>	<p>♠ DKn 9854 ♥ 10 ♦ EK D 5 ♣ 65</p>
--	--

Nord gir, alle i faresonen.

Ved vårt bord åpnet dansken på Nord's plass med 1 grand, og etter 2 spar hos øst gikk Syd direkte i 4 hjerter. Sp. 7 kom ut, og nå kan alle se at med en liten titt i kortene er det lett å vinne. Den danske Syd (jeg husker dessverre ikke navnet) stakk utspillet, spilte hj. 9, og stakk uten betenkning med hj. Ess, så tok han klfinessen, og resten var lett. Jeg synes resonnementet for hans spill er meget godt. Først og fremst er det rimelig at øst, som melder 2-trinnet i faresonen har god fordeling, og har han en singleton, som syd selv har, er det mest sannsynlig at den er i hjerter, og skulle øst allikevel ha hj. K., er sjansen for at vest har kl. D. fremdeles der. Ved det andre bordet ble det spilt en håpløs 3 grand-kontrakt, — 14 p. til Danmark.

Franskmennene hadde et temmelig komplisert kunstig system, Ghestem-Bacherich benyttet et slags utvidet Efos-system, hvor alle 1 over 1 meldinger fra svarhånden (relay-bids) var krav for 1 runde. Her er et eksempel på et meldingsforløp, som kanskje kan være av interesse:

♠ DKn 983 ♠ K4
 ♥ 6 ♥ EK Kn 983
 ♦ EKn 104 ♦ 6
 ♣ ED4 ♣ K983

N
V Ø
S

Vest:	Øst:
1 sp.	1 gr.
2 ru.	2 hj.
3 kl.	3 ru.
3 gr.	4 hj.

Sparåpningen er naturlig, og garanterer minst 5 spar, 1 grand er kunstig og krav, 2 ruter viser minst 4 ruter, og 2 hjerter er igjen krav, da det er 1 over 1-melding. Vest's 3 kløver forteller at han også har noe i kløver, og øst's 3 ruter er igjen krav om eventuelle ytterligere opplysninger. Nå har ikke Vest mer å fortelle om sine kort og sier derfor 3 grand, hvoretter øst's første naturlige melding, 4 hjerter avslutter meldeserien. Det er lett å komme for høyt her, den beste sjansje til 6 må vel være i hjerter, men da må sitsen være ideell.

Det italienske laget kan nok ikke sammenliknes med sine forgjengere, men er sikkert i sterk utvikling. De hadde ingen pretensjoner, var meget beskjedne, og fortalte at de igrunnen foreløpig bare var med for å få erfaring. De tok motgang med ro, og hadde nesten like moro av dette spillet som vi hadde:

Vest gir, Ø/V i faresonen.
(Italia Ø/V)

♠ E62
 ♥ 107632
 ♦ 103
 ♣ 976

♠ Kn 1075 ♠ 43
 ♥ D8 ♥ KKn 954
 ♦ EK 754 ♦ —
 ♣ KKn ♣ ED 10532

N
V Ø
S

♠ KD98
 ♥ E
 ♦ DKn 9862
 ♣ 84

Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ru.	1 hj.	Dobl.	Pass
Pass	Redobl.	Pass	1 sp.
Dobl.	og pass rundt		

Det var selvfølgelig ikke noe problem å få 2 trekk, og vi håpet på god score, særlig fordi 3 grand var opplagt hos Ø/V, det hadde blitt 14 p. til oss. Imidlertid lot ikke italienerne de andre få spille 3 grand ved det andre bordet, de stampet ganske enkelt i 4 ru., i virkeligheten en god stamp, som bare resulterte i 2 dobl. beter — 300, men det ble allikevel 560 netto — 11 p. til oss.

Sveits var vår første motstander, et ujevnt, men farlig lag. Vi halte iland en 4—2 seier og var fornøyd med det. Det spillet jeg var mest spent på da vi skulle sammenlikne var dette:

♠ —
 ♥ 983
 ♦ EKn 10754
 ♣ K863

♠ Kn 1062 ♠ 94
 ♥ Kn 10 ♥ 76542
 ♦ K863 ♦ D92
 ♣ 1072 ♣ 954

♠ EK D 8753
 ♥ EK D
 ♦ —
 ♣ ED Kn

N
V Ø
S

Nord gir, alle i faresonen.

Jeg satt selv syd, og likte meg ikke da makker i 1. hånd åpnet med 2 ru., men valgte å gå rett i 6 spar, idet jeg fant det mest sannsynlig at det var en taper enten i kløver eller spar, og minst 6 visste jeg at de andre ville melde. Alt dette stemte, men de andres meldingsforløp var:

Syd:	Nord
2 kl.	3 ru. (viser ru. ess)
3 sp.	4 ru. (naturlig)
6 gr. NB. Pass rundt.	

Hjerter kom ut og spillet ble uavgjort, men tenk om vest hadde vært så dristig at han hadde spilt ruter, til tross for at han vet at nord har esset, da hadde syd gått 2 beter, og det ville ha vært 19 p. til oss, og det ville vel i grunnen ha vært fortjent, men jeg er enig med vest i at ruterutspill etter meldingsforløpet kan virke risikabelt.

Island har et godt lag, men de hadde ikke den rette gløden da de spilte mot oss, i dette spillet var de vel bl. a. for forsiktige:

♠ 532
 ♥ Kn 7532
 ♦ 764
 ♣ 85

♠ E ♠ 964
 ♥ EK 9 ♥ 84
 ♦ EK D 10 ♦ Kn 9532
 ♣ ED Kn 64 ♣ K93

♠ KD Kn 1087
 ♥ D 106
 ♦ 8
 ♣ 1072

N
V Ø
S

Syd gir, N/S i faresonen.
Med Island Ø/V meldtes:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 sp.	3 sp.	Pass	4 ru.
Pass	5 ru!	Pass rundt.	

Ved det andre bordet tror jeg det ble meldt:

Syd	Vest	Nord	Øst
Pass	2 kl.	Pass	2 ru.
2 sp.	Pass!	Pass	3 ru.
Pass	6 ru.	Pass rundt	

Her var det i hvert fall ingen overmelding av kortene, det skulle ikke være vanskelig å melde 6, kan noen melde seg fram til en sikker 7'er med svak 2-åpning imot?

Kampen mot Sverige var jevn, 15 uavgjorte spill, vi vant 15 spill og svenskene 10, men svenskene meldte 2 momper som ikke vi meldte, begge bør nok meldes etter den gjeldende beregningsmetode. Dette spillet så ut til å bli riktig ille for svenskene (se bildet — laglederen Werner liker seg ikke):

Et festlig situasjonsbilde fra Europamesterskapet. Spillerne fra venstre er Pelle Nygren, Leif Nielsen og Ake Hjerstrand. Fru Aaslaug Ramn Johansen til venstre er tydeligvis klar over at det går mot norsk storscoring, den som kjenner Leif Nielsen kan tydelig se at han også ser utviklingen, mens derimot Halle i sitt hjørne ser ut til å være bekymret, hvilket også Einar Werner enn mer bærer preget av. Werners replikk etterpå til de norske spillerne ved det andre bordet hører med: «Hvem av herrerne er det som ikke spilte ut ruter?» Høie og Strøm så på hverandre. «Det var meg,» svarte Høie. «Det måste du lære dig,» lod Werners lune replikk

♠ Kn 10 7 6 2
♥ E K D 8 3
♦ Kn 6 2
♣ —

♠ ED 5
♥ 10 9 7 2
♦ EK
♣ KD 10 6

N
V Ø
S

♠ 9 8 3
♥ Kn 6 4
♦ 9
♣ E Kn 8 5 4 2

♠ K 4
♥ 5
♦ D 10 8 7 5 4 3
♣ 9 7 3

Nord gir, ingen i faresonen.
Med Sverige Ø/V meldtes:

Nord	Øst	Syd	Vest
Pass	Pass	2 ru.	Dobl.
Pass	3 kl.	Pass	3 ru.
Pass	4 kl.	Pass	Pass
4 ru.	Pass	Pass	Dobl.

Og pass rundt.

Utspill kløver konge — tablå! —
og 11 stikk gikk lett hjem. Jeg så
i ånden for meg et solid 2-sifret tall
på dette spillet, men det ble bare 2,
for ved det andre bordet kom svens-
kene i 5 ruter dobl., og med det same
utspillet ble differensen bare 60
og 2 p. Jeg er enig med Werner, som
sa at det eneste riktige utspillet var
ru., så får man da se bordets kort før
man fortsetter. Da er det lett å bete
5, men jamen får han som skal bete 4
en vrien oppgave, han må spille 2
ganger ruter og så fortsette med klø-
ver, men et styrkekast fra øst i 2.
stikk skulle hjelpe til.

Egypterne er gamblere, og farlige
når de får det til å gli, for de spiller
kortene sine meget pent. I 1. runde
klaffet det fint for dem, og de ledet
med 17 p., men vi behøvde ikke vente
lenge i 2. runde på at det skulle
sprekke, for det gjorde det til gagns,
vi vant lett runden med 70 p. Langt
ut i 2. runde kom et lite uanselig spill,
som den egyptiske kapteinene likte
så dårlig at han protesterte på mel-
dingsforløpet:

♠ E 7 4
♥ E 9 3
♦ K 9 7 3
♣ 8 4 2

♠ KD 6 2
♥ Kn 8 6
♦ D 10 5
♣ K 10 3

N
V Ø
S

♠ 8 3
♥ D 10 7 2
♦ 8 2
♣ E Kn 7 6 5

♠ Kn 10 9 5
♥ K 5 4
♦ E Kn 6 4
♣ D 9

Nord gir, Ø/V i faresonen.

Nord (Magnussen) syntes at sone-
forholdene fristet til å åpne i 1. hånd,
så han sa 1 ru., jeg meldte som syd
1 spar og det ble pass rundt. Hjerter
ble spilt ut, og det var bare å spille
forsiktig rett fram og ta 7 stikk og
overlate motparten resten. Protesten
ble selvfølgelig avvist, og etter å ha
rådført seg med andre spillere, kom
han tilbake, og meddelte høytidelig
at han hadde besluttet ikke å appel-
lere. Vi gratulerer.

Det tyske laget, som hadde en av
sine store runder (2. halvrunde) mot
oss, er meget bedre enn tidligere, og
ingen kunne føle seg sikre mot dem,
men tapet kunne nok vært unngått.
At det hollandske laget kom så langt
ned på listen er nok en overraskelse
for mange, det må være en svikt i
meldingene, særlig når de befinner
seg i «mompesonen», litt uhell fulgte
dem vel også, for de kom stadig i de
gale mompene, samtlige spillere er jo
meget rutinerte, og fører sine kort
meget pent. Fin teft, både i melding
og spill hadde Verboog i dette spillet:

♠ Kn 8 4
♥ 2
♦ D 10 7 5
♣ D 10 8 4 3

♠ 6 3 2
♥ 10 8 5 3
♦ K 8 6 2
♣ 9 6

N
V Ø
S

♠ K 7 5
♥ K Kn 7 4 3
♦ 3
♣ EK 7 2

♠ ED 10 9
♥ ED 9
♦ E Kn 9 4
♣ Kn 5

Øst gir, alle i faresonen.
Nordmennene nøyde seg med part-
score på N/S-siden, men ved det an-
dre bordet meldtes:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 hj.	1 gr.	2 hj.	Pass
Pass	2 gr.	Pass	3 gr.

Og pass rundt.

Hjerter ble spilt ut, og syd ser at
han ikke har svært god tid til å eta-
blere 9 stikk. Han valgte riktig, først
ru. E. og mere ruter, etter neste hjer-
terspill er det bare å ta sparfinessen,
og 9 stikk er ordnet, heldig, men godt
— 11 p. til Holland.

Det irske laget er heller ikke å
spøke med lenger, jeg spilte ikke
kampen, så jeg har ingen spill derfra,
men det var enighet om at det hadde
vært en hyggelig, god og jevn match.
Det spanske laget er nok ikke så
sterkt, men hyggelige og morsomme
å spille mot er de. Vi hadde moro av
dette spillet:

♠ 8 5 2
♥ Kn 7 6
♦ ED 6
♣ E 8 5 3

♠ E 10 6
♥ EK 8 4
♦ 9 7 5
♣ 10 6 4

N
V Ø
S

♠ K Kn 9 4 3
♥ D 10 2
♦ K Kn 10 4 2
♣ —

♠ D 7
♥ 9 5 3
♦ 8 3
♣ KD Kn 9 7 2

Øst gir, Ø/V i faresonen.

Jeg var syd og åpnet etter pass fra
øst, med 3 kløver, det ble pass rundt,
2 beter — 100 til motparten. Vi var
meget fornøyde, da vi så at minst 5
spar var sikker, men en av lagkame-
ratene, som så på, var skeptisk, da
han var redd for at det kunne vært
meldt 6, og spardame kunne gi stikk.
Slik gikk det imidlertid ikke, for det
ble pass rundt! Øst er vel nærmest
åpning, men tilpasningen er også av
de sjeldne.

Belgierne spilte meget dårlig mot
oss, poengene strøymet på oss, så vi
begynte å slappe av, heldigvis betyd-
de ikke dette spillet noe, de var like
friske som vi var tamme her:

♠ D 7
♥ 5
♦ K 10 9 8 5 3
♣ EK D 4

♠ K Kn 9 6 4
♥ K Kn 6 4 2
♦ 2
♣ Kn 9

N
V Ø
S

♠ 10 2
♥ ED 10 9 8
♦ D 7 6 4
♣ 10 8

♠ E 8 5 3
♥ 7 3
♦ E Kn
♣ 7 6 5 3 2

Nord gir, N/S i faresonen.
Med Belgia Ø/V meldtes:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ru.	1 hj.	1 sp.	3 hj.

Og pass rundt.

De 3 første meldinger var de sam-
me ved det andre bordet, men nå var
det lettere for Nord å melde 3 kl. (da
vest bare meldte 2 hj), og dermed
klartet de videre oppover til 6 kløver!
— en utapelig kontrakt, — 19 p. til
Belgia.

De 2 siste, Libanon og Finland er
sympatiske og absolutt ikke dårlige
lag, de kommer nok sterkere igjen.

BRIDGE*

Årgangene 1959 og 1960 (10
nummer i hver) selges så langt
opplaget rekker for kr. 10 pr.
årgang.

Portofritt når beløpet sendes
med bestillingen, ellers mot
oppkrav.

Aasm. Engens Forlag A/S

Universitets gt. 7 — Postboks 801
Tlf. 33 28 16 — 33 55 19 — 33 44 65

William B. Herseth:

Oslokretsens 25 års jubileum.

Oslo Bridgekrets regner sin tilblivelse fra den ekstraordinære generalforsamling som den 6. oktober 1936 valgte N. M. Nielsen til formann for den nye kretsens som ble vedtatt opprettet på Norsk Bridgeforbunds årsting i mai samme år. I realiteten hadde man en viss form for organisasjon allerede fra 1935 idet ABC, Astra, De 4 Ess og The Spoilers da tok initiativet til å danne Oslogaen som var det første forsøk på organisert turneringsvirksomhet i Oslo.

I 1939 ble Nielsen avløst av K. Fr. Dawes etter en spennende valgkamp. Deretter rykket Halle opp som formann i 1942. I 1946 overtok igjen Dawes roret og satt til 1949. Da ble Jørgen Elvig ny formann inntil Peer Johnsen overtok formannsjobben i 1953. Fra og med 1955 har Per Elind vært formann i Oslokretsen.

Jubileet ble feiret med store arrangementer. For det første ble Oslopokalen for første gang arrangert som en åpen turnering for klubber utenfor Oslo krets og fra Kragerø til Hamar, fra Kirkenær til Gjøvik, kom det deltagere til dette vellykkede arrangementet.

Selve jubileet ble feiret med den store 4-kant-turneringen mellom Bergen—Oslo—Rogaland og Trondheim samtidig som bykampen mot Gøteborg gikk parallellt med både dame og herrelag. Avslutningen var en stilig bankett som var meget vellykket med mange gode taler hvor Stavanger og Trondheimstalerne høstet spesiell applaus.

Til jubileet foreligger en smakfull og god beretning, skrevet av Otto Berggrav. Basert på grundige kildestudier har han ganske kort skildret utviklingen innen kretsen. Han har

gått lett henover de stridsspørsmål som i årenes løp har forekommet. På grunn av det mangelfulle arkivmateriale ville det nok vært en fordel om Berggrav hadde tatt med en oversikt over de styrene som gjennom årene har ledet arbeidet i Oslo krets.

Likeledes kunne det hatt sin interesse om bridgelivet i de hektiske krigsårene hadde fått sin historikk. Men dette er jo skjønsmessige spørsmål som ikke forringer det utmerkede arbeid han har levert. Beretningen skjemmes bare av en trykkfeil av betydning. Peer Johnsen's navn er ikke korrekt gjengitt. Det er karakteristisk for vår trivelige gamle formann at han skriver sitt navn som Peer Gynt, og ikke i moderne stil.

Og så går vi over til de sportslige arrangementene ved jubileet.

OSLO-POKALEN

hadde denne gangen samlet 40 lag. Den ble i år i første rekke et oppgjør mellom Sinsen og ABC. ABC startet best, men Sinsen arbeidet seg opp og etter første tredjedel av turneringen lå disse to lagene langt foran det øvrige feltet. Slik ble det resten av turneringen. Sinsen ledet for det meste, men bare 8 spill før slutt var ABC igjen i teten. I sluttspurten klarte Sinsen å gå forbi og vant med 6 poeng.

Kampen mellom ABC og Sinsen manglet ikke på dramatik. I det innbyrdes møte vant ABC akkurat så meget at stillingen til slutt ville blitt helt lik hvis ikke et av spillene var blitt annullert.

Teoretisk sett ville da sluttseieren gått til ABC på innbyrdes seier i

kampen mot Sinsen, men slik er det ikke riktig å vurdere spørsmålet. Det er ganske klart at en klubb som foran siste runde har ledelsen med så mange poeng at en normalrunde vil gi gode seierssjanser, velger en annen taktikk enn en klubb som ligger på linje med en annen motstander og derfor satser alt på at det skal bære eller briste.

Det annullerte spillet var følgende:

♠ K Kn 10 x x		
♥ 8 x x x		
♦ D		
♣ ED 9		
♠ E 9 x		♠ D 8 x x
♥ E 9 7 x		♥ K
♦ K x x		♦ E x x
♣ K 10 x		♣ Kn 8 x x x
♠ x		
♥ D Kn 10 x x		
♦ Kn 10 x x x x		
♣ x		

Hvor Iver Andresen satt Syd åpnet han med svake 2 ruter. Olav Eide doblet, Brekke som Nord passet og Knut Skaug meldte 2 spar på Østs kort. Den samme meldingen ville han avgitt om en tar bort både ru. E. og hj. K. fra hans hånd og derfor kunne ikke Eide annet enn å si pass. Øst har selvsagt en vanskelig hånd å melde, men etter min oppfatning må han sørge for å gi et eller annet uttrykk for at han har *noe*, all den stund hans melding kan vise null og niks. Resultatet ble 1 bet.

Ved det andre bordet var kortene snudd 90 grader. Der åpnet derfor Gunnar Johansen som Nord med 1 spar som ble passet rundt til Bockman Anderssen som doblet. Hans makker Jørgenrud svarte 2 kløver, Odd Larsson som Syd meldte 2 ruter og Vest passet. Det samme gjorde Nord og nå meldte Jørgenrud meget pent 2 grand som hans makker høynet til 3.

Spillet ble morsomt. Larsson valgte hj. D. i utspill og Nord la svakhet med hj. 8 (omvendt styrkekast). Øst kom inn på kongen og fortsatte med liten kløver til tieren. Gunnar Johansen lasjerte korrekt, men måtte stikke kl. K. i neste kløverspill. Nord returnerte hjerter, Syd måtte på med

tieren og denne ble stukket med Esset idet nieren fremdeles var sikkert hold. Ny kløver fra Vest bragte atter Nord inn og nå kom ruter Dame som ble stukket med Kongen. Hj. 7 presset ut Syds Dame, spar tilbake fikk løpe til Nord's konge, men så sto resten.

Da vridningen av spillet ble konstatert, ble det protestert og turneringslederen tok protesten til følge. Det var opplagt riktig, fordi spillet ikke ga de to konkurrentene identisk like konkurranseforhold. Hvorvidt det er like vanskelig å komme i utgang i begge tilfellene er av underordnet betydning.

Turneringens festligste spill var vel dette som forekom mellom Akademisk III og Faresonen:

Nord gir.

Nord—Syd i sonen:

			♠ K Kn 8 x
			♥ K x
			♦ E 9 x
			♣ K Kn x x
♠ D 9 7 6 5 2			♠ x
♥ x			♥ D 10 8 x x
♦ K Kn 10			♦ D 8 x x x x
♣ ED 8			♣ x
			♠ E 10
			♥ E Kn 9 6 x
			♦ x
			♣ 10 9 x x x

Hvor Faresonen satt Nord—Syd åpnet Nord med 1 kløver. Hva ville De nå gjøre hvis De satt Øst?

Akademikeren Ongstad sa 3 grand. Han bruker Marmic i forsvar og hans regel for Marmicmeldingen er: Jo høyere, desto verre kort, men desto villere fordeling.

Syd gjorde det beste ut av situasjonen ved å si 4 hjerter, og da Vest var villig til å spille 5 ruter om nødvendig, undersøkte han om makker hadde tilpasning til spar ved å si 4 spar. Nord tok seg av dette fra hans synspunkt frekke forslag med en dobling, og Ongstad gikk uten videre over i 5 ruter som Nord i sin tur også doblet.

Spar Ess kom ut og Nord markerte styrke med åtterten. Syd tok med seg

Hva tror De utspillet ble. Jo, Nord valgte et «sikkert» utspill. Han startet med ruter 2 — så strengt tatt behøvde jeg jo slett ikke spar Kongen hos Otto, var «Kissa»s sluttreplikk.

Men det var flere 3 grander ute og gikk. Her er en annen av «Kissa»s delikatesser:

♠ E D 8		♠ x x x				
♥ K x		♥ Kn 9				
♦ E D x x		♦ K K n x x x				
♣ E K n 7 3		♣ x x x				
♠ K K n 10 x	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V	Ø	S	♠ x x x
N						
V						
Ø						
S						
♥ E 10 x	♥ Kn 9					
♦ x x	♦ K K n x x x					
♣ D 10 9 8	♣ x x x					
♠ 9 x x		♠ K n x				
♥ D x x x x x		♥ 10 x x x x x				
♦ x x		♦ x x x				
♣ K x		♣ K n x				

Meldingene:

Nord	Syd
1 kl.	1 hj.
2 gr.	2 hj.
3 gr.	3 hj.

Øst startet med liten ruter som gikk til «Kissa»s Dame. Han fortsatte med hj. Kongen som Vest korrekt lot ham beholde. Så fulgte en hjerter til og da Knekten kom fra Øst, dukket «Kissa» i håp om å finne Esset annet hos Vest.

Øst fortsatte med ruter og nå kan De prøve å sette Dem på Nord's plass. Hva gjør De?

«Kissa» stakk med esset og returnerte ruter! Øst ble overlykkelig over å få alle sine ruterstikk og glemte helt det gamle ordsprog: Frykt gre-

Gullsmid H. A. Neerbye

ALT i GULLSMEDVARER

Godt utvalg i bridepremier

Torggt. 2 - Oslo - Telefon 33 32 35

kerne også når de bringer gaver. For se på Vest stakkar. Han likte seg ikke for han var fanget i selvmordsskvisens ubehagelige favntak!

Ja, «Kissa», du er velkommen igjen!

Vi flytter oss så over til kampen mellom Trondhjem og Bergen. Jeg antar Sig. Larsen — Malvik vil huske dette spillet meget lenge:

♠ 10 x x x		♠ K n x				
♥ E D K n x		♥ 10 x x x x x				
♦ E D K n x x		♦ x x x				
♣ —		♣ K n x				
♠ E D x x	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V	Ø	S	♠ K n x
N						
V						
Ø						
S						
♥ x	♥ 10 x x x x x					
♦ K x	♦ x x x					
♣ K 10 x x x x	♣ K n x					
♠ K 10 x		♠ K n x				
♥ K 10 x		♥ 10 x x x x x				
♦ 10 9 x		♦ x x x				
♣ E D 9 8		♣ K n x				

Larsen, som satt Syd, åpnet med 1 kløver. Vest doublet og Malvik redoblet. Pass sa Øst, pass sa Syd og — pass sa Vest!

For å gjøre en lang historie kort: resultatet ble 3 trekk! Det ga pen Trondheimsscore.

Hva gjør De på disse kortene hvis motparten foran Dem åpner med 1 spar?

♠ K x x x x
♥ —
♦ E x x
♣ E K D 10 x

Det var problemet for bergenseren Wange og for Strøm, for slik startet spillet ved begge bord i kampen mellom Bergen og Rogaland. Begge spillerne doublet, nestemann passet ved begge bord og doblernes makker svarte 2 ruter ved begge bord. Hva gjør De nå

a) hvis åpneren passer,
b) hvis åpneren sier 2 hjerter.

Hvor åpneren passet, fortsatte Wange med 2 spar. Etter 3 ruter fra makker sa han 5 ruter som sto.

Hvor åpneren sa 2 hjerter, sa Strøm 3 ruter hvoretter åpnerens makker meldte 4 hjerter som ble spilt udoblet med 3 bet som resultat. Spillet ga stort utsving og er meget interessant. Her er hele fordelingen:

♠ D		♠ E 10 9 x x				
♥ D x x x x		♥ K x x x				
♦ D 9 x x x x		♦ K K n				
♣ x x		♣ x x				
♠ K n 3	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V	Ø	S	♠ E 10 9 x x
N						
V						
Ø						
S						
♥ E K n x x x	♥ K x x x					
♦ x x	♦ K K n					
♣ K n x x x	♣ x x					
♠ K x x x x		♠ K x x x x				
♥ —		♥ —				
♦ E x x		♦ E x x				
♣ E K D 10 x		♣ E K D 10 x				

Vanskelige kort å melde og godt gjort å komme i utgang av Nord-Syd. God stamp fra Øst-Vest som det krever presist motspill å gjøre 3 bet.

Og så avslutter jeg med en finfin meldeserie av Carlsen—Syvertsen:

<i>Carlsen</i>	<i>Syvertsen</i>
♠ D x x x x	♠ E K x
♥ K D x	♥ E x
♦ —	♦ E x x x
♣ K K n x x x	♣ E D x x

Bykampen mot Göteborg.

DAMEKLASSEN

Göteborg:

Anna-Lisa von Barth
Maj Lindholm
Carin Warmark
Siv Zachrisson
Reserve: Inga Holmell
Lagleder: Boo Almgren

Oslo:
Solveig Bergh
Ingrid Farup
Inger Johanne Isachsen
Aaslaug Ramn Johansen

Lagleder: *Per Elind*

Sluttresultat:

OSLO—GÖTEBORG (dameklassen)	
1. runde (32 spill) Oslo—Göteborg	37—28 + 8—26 = 45—54
2. runde (32 spill) Oslo—Göteborg	14—10 + 29—16 = 43—26
3. runde (32 spill) Oslo—Göteborg	29—19 + 23—34 = 42—63
	Oslo 130 — Göteborg 143.

Det ble et jevnbyrdig oppgjør i dameklassen og ledelsen skiftet som oversikten viser. Göteborgs damebridge har tidligere vært representert av 3 sterke damespillere, men fjerdemannen eller rettere sagt fjerdekvinnen har manglet. Fru Maj Lindholm, som for ikke så lenge siden har flyttet fra Upsala til Göteborg, representerer imidlertid en så tydelig styrkelse av laget at Göte-

borg nå har 4 kvinnelige spillere i toppklasse. Jeg skulle ta meget feil hvis ikke dette Göteborgslaget vil bli å finne som sterke aspiranter til det neste svenske EM-laget i dameklassen.

Fra damekampen tar jeg med følgende spill som viser hvor vanskelig det er å få hasen på de svake 2-åringene:

Nord gir.
Øst-Vest i sonen.

Aaslaug Ramm Johansen

♠ K Kn 9 7 5 4
♥ 7 6
♦ E 10 8 7
♣ 8

Maj Lindholm. Carin Warmark

♠ E D 8 3 2 ♠ 6
♥ Kn 4 ♥ E D 10 9 8
♦ — ♦ K D 4 2
♣ E K 7 6 5 2 ♣ 10 9 4
♠ 10
♥ K 5 3 2
♦ Kn 9 6 5 3
♣ D Kn 3

Inger Johanne Isachsen

Aaslaug åpnet med svake 2 spar. Det er jo en typisk hånd for en svak 2-åpning, Carin Warmark doblet og Inger Johanne hadde jo ingenting å si. Med sin gode spar sa Vest pass.

Finner Øst kløverutspill blir det ikke så morsomt å være Nord så

skjevt som trumfen sitter. Men da Øst valgte ru. Konge ut, fikk jo spilleren en stor favor. Vest kastet hj. 4 og Nord fikk for Esset. Liten spar til tieren ble stukket med Damen av Vest og nå kom hj. Knekt til Esset. Øst innkasserte ru. D. og fortsatte med hj. D som Syd dekket med Kongen og Vest stjal. Så kom kl. E og deretter avga Nord bare de nødvendige trumfstikk. Resultat 1 bet.

Ved det andre bordet meldte Solveig Berg—Ingrid Farup seg opp i 6 kløver som ble 2 bet.

Her er deres meldeserie:

Øst	Vest
<i>Bergh</i>	<i>Farup</i>
1 hj.	1 sp.
1 gr.	3 kl.
3 gr.	4 gr.
5 ru.	6 kl.

Hvis hj. Konge sitter i saksen eller kløverne er fordelt 2—2 ville spillet kunnet gi stor norsk gevinst. Nå ble det i stedet 4 poeng til Göteborg.

Åpen klasse.

Oslo:

Iver Andresen — Alex Brekke

Per Engebretsen — Leif Salterød

William B. Herseth — Willy Varnås

Lagleder: Aasmund Engen

Göteborg:

Sture Ekberg

Rolf Hansson

Anders Larsson

Gunnar Larsson

Nils Palmér

Jan Peterson

Lagleder: Boo Almgren

OSLO—GÖTEBORG (åpen klasse)

1. runde (32 spill) Oslo—Göteborg 24—11 + 7—21 = 31—32
2. runde (32 spill) Oslo—Göteborg 16—31 + 20—22 = 36—53
3. runde (32 spill) Oslo—Göteborg 19—18 + 21—21 = 40—39
Oslo 107 — Göteborg 124.

I første runden av kampen forekom følgende fordelingsuhyre:

♠ — ♠ K Kn 10 x x
♥ E K 10 x x x ♥ x
♦ — ♦ K D x x
♣ E Kn 10 9 x x ♣ K D x

mens Göteborgerne hadde følgende korte meldeserie:

Vest	Øst
1 hj.	1 sp.
6 kl.!	7 kl.!

Iver Andresen—Alex. Brekke presisjonsmeldte storeslemmen slik:

Vest	Øst
1 kl.	1 ru.
2 hj.	3 gr.
4 kl.	4 kl.
5 gr.	7 kl.

med den følge at Engebretsen—Salterød som regnet med sluggermeldinger doblet Lightner for sparutspill, så Göteborg vant spillet med 3 poeng.

HER ER ET ANNET INTERES-

♠ K ♠ Kn 7 x x
♥ E Kn x ♥ K 9 x x
♦ E K 9 x x x ♦ Kn x
♣ E x x ♣ K x x

N	
V	Ø
S	

Brekke åpnet som Vest med 1 ruter. Nord passet og Andresen (Øst) sa 1 hj. Syd kom inn med 1 spar, hvoretter Brekke hoppet til 3 ruter. 3 grand fra Andresen avsluttet mel-deserien.

Syd startet med spar Damen, Vests Konge beholdt stikket. Det er klart at det er ruterens Andresen skal leve av. Men da Nord ikke må inn så han kan spille spar igjennom, trakk Andersens ru. Ess først. Så spilte han liten ruter mot knekten og fikk den overraskelsen at Syd som hadde meldt spar også satt med 4 ruter. Syd kom inn på Damen og hadde fremdeles ruterhold med tieren annen. Syd fortsatte med liten spar fra Nord kom återten og Andresen var dermed tvunget til å stikke med Knekten. 8 stikk er klingende klare, men hvor skal han få det niende stikket fra? Skal han basere alt på hjerterfinessen? Enkelt og greit hvis den holder, men katastrofalt hvis den klikker. Andresen fant en meget bedre spilleplan. Han var klar over at når Syd returnerer liten spar i annet sparspill så baserer han motspillet på at hans makker skal ha 3 kort i spar. Dermed plaserer han sparmeldereren på 5-kortfarve i spar og setter ham ganske enkelt inn i spar. Syd tar sine sparstikk, men i og med at han til-sammen bare har 4 kort i hjerter og kløver er Nord ferdig, for på ru. Kongen må han oppgi holdet i en av sine farver og Andresen kaster bare mot-satt av Nord etter å ha tatt sine kløverhonorører. Men Andresens fine spilleplan var overflødig, viste det seg, fordi hjerterdamen satt i saksen så en enkel finesse ville gitt samme resultat. Det forhindrer imidlertid ikke at spilleplanen var meget elegant.

Første runden gikk til Oslo med 24 — 11, men i annen runde tok Göteborgerne igjen hele ledelsen og sikret seg ledelsen med 1 poeng. Fra denne runden tar vi med dette interessante

spillet som vi har brukt som melde-prøve i dette nummeret:

Alle i sonen. Vest gir:

♠ E K 9 7 6 4 3 ♠ D 10 5
♥ 9 8 2 ♥ 7
♦ Kn 4 ♦ E K D 6 3
♣ D ♣ E 10 7 4

Hvor Engebretsen satt Vest og Salterød Øst gikk meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 sp.	—	3 ru.	Dobl.!
3 sp.	—	4 sp.	—
—	—	—	—

Ved det andre bordet nådde heller ikke svenskene den opplagte slemmen til tross for at Andresen—Brekke ikke var ute med noen luftig dobling. Der gikk meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 sp.	—	2 ru.	—
2 sp.	—	3 kl.	—
3 sp.	—	4 sp.	—
—	—	—	—

Jeg har brukt spillet som melde-prøve — med dobling fra Syd for å gjøre det vanskeligere. Tar vi nemlig for oss meldingene hos Göteborgerne, så er jeg forbauset over at Øst — etter åpnerens standhaftige sparmeldinger — ikke koster på seg et slemforsøk, f. eks. 5 spar i stedet for 4 spar. For noe må da åpneren ha.

I det norske meldingsforløpet synes jeg meldingen 3 spar er nøkkel-meldingen. Vest har jo full anledning til å si pass etter doblingen. Når han ikke passer, men gjentar sin farve høyst frivillig, så må det da vise en meget solid sparfarve med god toppstyrke — altså nettopp noe slikt som Vest har. Jeg vil ikke kritisere Salterød for hans 4 sparmelding, fordi det her er et spørsmål om stil og parer jo ikke har spilt særlig meget sammen. Men hvis han velger å si 5 spar — det er jo opplagt hans alternativ — tror jeg nok sikkert at Engebretsen vil høyne til 6. Ja, det finnes sikkert dem som ville hoppe rett i 6 spar, men de skal huske at det er

atskillig lettere etterpå enn når man ikke kjenner åpnerens kort som her.

Da jeg bruker spillet som meldeprøve, vil jeg også se på det under forutsetning av at Vest åpner med en svak 2-åpning i sonen. Det ville jeg gjort med Vests kort, for å vise en hånd som ligger på grensen av åpning, med solide toppkort i trumf-farven og minst 6-kortfarve.

Østs kort er jo nå nærmest ideelle. Med 2 førstekontroller + 1 annenkontroll og så mange spillestikk, kan han faktisk gå rett i 6 spar, om han vil. Eller også kan han spørre med 4 kløver og si 6 spar når makker viser annen kontroll i kløver og første kontroll i spar (med hopp til 5 spar). Ja, en fantasifull melder ville kanskje «spørre» i ruter for å sikre seg negativt svar så sjansen for å godspille ruterne var tilstede. For så (etter makkers negative svar 4 spar) å melde 4 grand for å kontrollere tilstedeværelsen av det nødvendige antall ess for slem. Jo, det er mange veier som kan føre frem.

Dette spillet ble altså uavgjort. En dyr dobling og en slem som svenskene fikk, svingte imidlertid runden i svensk favør med 21—7.

Fredag aften startet tredje runde hvor makker og jeg spilte sammen med Andresen—Brekke. Svenskene fikk en flying start da de doblet en stamp på 2 spar som ga 500. De har riktignok en vanskelig spillbar utgang utenfor sonen. Den ble meldt ved det andre bordet, men med resultat 1 bet. Dermed fikk Göteborg 6 poeng. Spill nr. 4 var dette:

♠ E K x x x	N V O S	♠ Kn
♥ E K x		♥ 10 9 7 4
♦ K 10 2		♦ E D 7 6
♣ E 10		♣ D K n x x

1 gr.	2 ru.
2 sp.	2 gr.
3 ru.!	4 ru.
6 ru.!	Pass

Hårdt meldt, men en sjanserik kontrakt. Det så rent hyggelig ut da Syd spilte ut hj. Damen. Men da sparen satt 5 — 2 og kl. Konge satt feil

samtidig som Nord hadde Hj. Knekt (!), var 2 bet et faktum. Nye 7 poeng til Göteborg.

Tilskuernes nerver ble satt på hård prøve da en ny slem dukket opp:

♠ D	N V O S	♠ E K x x x
♥ E x x		♥ D 10 9
♦ 9 8 x x		♦ E K D x
♣ E K n x x x		♣ D

Pass	1 gr.
2 gr.!	3 sp.
3 gr.	4 ru.
5 ru.	6 ru.

Syd spilte ut liten hjerter. Hvordan vil De legge opp spillet?

Hvis Varnås lar utspillet løpe til sin Dame vinner han spillet, fordi Syd har hj. Kongen og Nord Knekten. Han stakk imidlertid med hj. Ess, tok for sp. Damen og trakk ut motpartens trumf i 3 runder. Så fortsatte han med sine to sparhonnører og ble klar bordets hjertertapere. Deretter kom kl. Damen som gikk til Nord's Konge. Da kløverfarven satt 5—2 og sparfarven like skjævt, måtte han gå bet.

Ved det andre bordet ble det også meldt 6 ruter av Øst. Der kom kløver ut og der vinner også spilleren hvis han lar utspillet løpe! Imidlertid stakk spilleren også her opp i første stikk og da gikk han bet.

Resten av runden ga 2 poeng til Göteborg så resultatet ble 31—16 til svenskene. Dermed hadde de 16 poengs ledelse.

Andresen—Brekke som hittil hadde spilt hele tiden, fikk nå fri.

Fjerde runde bød på morsomme spill. Som forsvar mot svenskens svake grandåpninger brukte vi bl. a. 2 kløver som opplysende dobling med kløverfarve.

♠ x x	N V O S	♠ K x x
♥ K n x x x		♥ 10 9 x
♦ D K n x x x x		♦ K x
♣ x		♣ E K 10 x x

Nord åpnet med 1 grand. Jeg sa 2 kløver som Syd omgående doblet. 2 ruter fra Varnås som satt Vest, ble

passet rundt til Syd som doblet påny. Men den kontrakten var ikke til å rokke. Selv hadde Nord—Syd 3 grand.

♠ x x	N V O S	♠ K K n 10 x x x
♥ E K n 10 x x x		♥ 9 5 2
♦ K x x		♦ 10
♣ D x		♣ K n x x

Med alle i faresonen åpnet Varnås med 3 hjerter, Nord doblet og det var jo ikke vanskelig å se at motparten måtte ha enten 3 grand eller 5 ruter i kortene. Øst sa derfor 4 hjerter som ble doblet og ga 2 bet. Men da Engbretsen—Salterød gjorde ære på til-liten og meldte sine 5 ruter, vant vi 3 poeng på spillet.

I et av de andre spillene stanset svenskene på 4 spar og fikk 12 stikk. Våre makkere meldte slemmen, men da den i dette tilfellet kom på mot-satt hånd, fikk spilleren gjennom ut-spillet et rent valg som svensken ved vårt bord ikke fikk. Det gale valget, som spilleren på ingen måte kan kritiseres for, ble kostbart idet svenskene vant 6 poeng på spillet. De fikk også 6 poeng på en 3 grand som kunne vært betet i åpent rum, men tross disse dyre spillene vant Göteborg runden med bare 22—20.

I femte runden forekom følgende meget interessante meldeprøve:

♠ E K n 10 2		♠ D
♥ E K n 10 9 4		♥ K D 3 2
♦ 9		♦ E K n 10 6
♣ 9 8 7	N V O S	♣ D K n 5 2
♠ 6 5 4 3		♠ K 9 8 7
♥ 7		♥ 8 6 5
♦ K 8 7 5 4 2		♦ D 3
♣ E 4		♣ K 10 6 3

Da vi har bygget ut de italienske fordelingsåpningene 2 kløver og 2 ruter på 4-4-4-1 og 5-4-4-0 fordelingene åpnet jeg som Øst med 2 kløver. Makker svarte 2 grand som er krav og som ber åpneren vise sin kort-farve. Etter 3 spar fra Øst kunne derfor Vest uten vanskeligheter legge

kontrakten i 5 ruter. Legg merke til at Vest med eventuell kortfarve i ruter hos åpneren ikke har noen vanskeligheter med å havne i 4 spar på sine 4 små trumf takket være de viktige fordelingsopplysninger han har fått.

Nord tok sine 2 ess og det var alt. Svenskene lurte på om deres mak-kere ville klare å melde 5 ruter. Det gjorde de på følgende måte:

Øst	Vest
1 hj.	1 sp.!
1 gr.	2 ru.
3 ru.	5 ru.!

Kampens største svingspill var dette:
Syd gir.

Nord—Syd i sonen.

♠ 10 9 5 3		♠ —
♥ K 6		♥ E 10 7 4
♦ 6 4 3		♦ 9 8 7 2
♣ 9 4 3 2	N V O S	♣ K D 10 7 5
♠ E D K n 6		♠ K 8 7 4 2
♥ D 9 8 5 3		♥ K n 2
♦ K 10 5		♦ E D K n
♣ 8		♣ E K n 6

Syd åpnet med 1 spar. Varnås pas-set og Nord sa 2 spar. Øst gikk inn med 3 kløver og Syd sa 3 spar. Men nå doblet Varnås.

Øst slik satsen var tok forsvaret 4 betet eller 1100 poeng.

Svenskene gikk bet i en slem som ikke ble forsøkt ved det andre bordet, men i den harde kampen for å snu matchen fikk de hjem en doblet del-kontrakt og resultatet ble så jevnt som 19—18 til Oslo.

I siste runden utmanøvrerte Andre-sen—Brekke svenskene i følgende spill:

Nord gir.
Ingen i sonen:

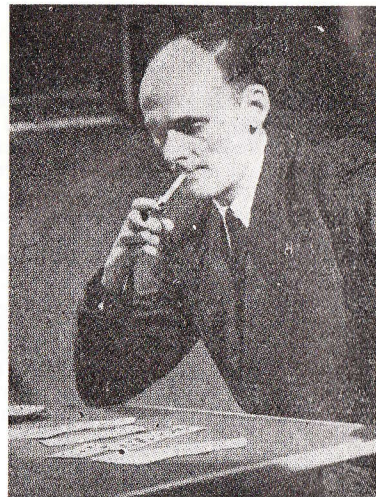
Nord	Øst	Syd	Vest
1 ru.	Dobl.	1 sp.	2 hj.
3 ru.	—	—	3 hj.

Over til s. 282

«TOPPSCORE MED TERENCE»

Terence Reese:

*Mystikk
eller
logikk?*

ENERETT FOR NORGE

♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦

Når spillere forteller at de er blitt «lurt» av et fantastisk spill fra motparten, så mener de som regel at dette spillet var «heldig» eller rent «tilfeldig». Men slike historier er vel verd å lytte til. Noen ganger kan det såkalte «heldige» spillet i virkeligheten være en anvendelse av et vel kjent prinsipp. Men andre ganger kan spillføringen bygge på en helt ny idé. Det følgende spill er f. eks. tilsynelatende ganske ordinært:

Nord gir. Øst—Vest i faresonen:

♠ KD
♥ E9
♦ EKn 10 6 5 2
♣ 9 8 4

♠ Kn 8 7 4
♥ D 10 6 4 3
♦ 9 3
♣ 6 2

N	
V	Ø
	S

♠ 9 5 3
♥ Kn 7
♦ K 7 4
♣ EKn 10 7 5

♠ E 10 6 2
♥ K 8 5 2
♦ D 8
♣ KD 3

Nord åpnet med 1 ruter. Syd svarte

1 hjerter og sluttmeldingen ble 3 grand med Syd som spiller.

All den stund Syd hadde meldt hjerter, så Vest ingen fremtid i et hjerterutspill. I stedet prøvet han å finne makker med det gode utspill av kl. 6. (Legg merke til at han ikke inviterer i spar fra en så død hånd. RED.) Øst la kl. Knekt. Studer nå situasjonen fra Syds synsvinkel. Før ham så det ut til at Vest hadde spilt fjerde høyeste fra noe slikt som kl. E 10 x x x. Hvis det var tilfelle og ruterfinessen slo feil, ville det være helt avgjørende å lasjere første kløverstikk. Som tenkt så gjort — og resten av spillet trenger ingen kommentarer.

Øst kunne se at utspillet var irregulært. Derfor sto han helt fritt i valget av det kort som var mest egnet til å vill-lede spilleren så han dannet seg et falskt bilde av situasjonen. Vær klar over at slike muligheter ofte er til stede, når motspilleren kan se — hva spilleren *ikke* har mulighet for å se — at utspillet er fra toppen av ingenting. F. eks.:

♠ E 7 3
♠ 5 4
♠ D 9 6 2
♠ K Kn 10 8

N	
V	Ø
	S

Kontrakten er 3 grand, spilt av Syd. Etter meldingene er Syd markert med ganske godt sparhold. Når Vest spiller ut sp. 5 kan Øst se hele sitsen. Hvis Øst legger en liten, vil Syd også tyde utspillet som toppen av ingenting og knipe spardamen riktig. Det gir ham alle 4 stikkene i farven. Men Østs beste påspill i denne og mange andre lignende situasjoner er å spille den nest høyeste — her altså nieren. Syd tar stikket for tieren, men nå kan det godt tenkes at han velger å spille på sp. Damen hos Vest.

MER OG MER MYSTISK

Her har De et spill som virkelig fortjener å kalles «mystisk»:

Nord gir. Alle i faresonen.

♠ EK 4
♥ D 6 3
♦ ED 5 2
♠ 10 7 3

♠ D 6 2
♥ 7 4 2
♦ 8 3
♠ E 9 8 6 2

N	
V	Ø
	S

♠ 10 9 5
♥ E 10 9 8 5
♦ 7 4
♣ D Kn 5

♠ Kn 8 7 3
♥ K Kn
♦ K Kn 10 9 6
♣ K 4

Nord åpnet med 1 ruter. Da det var robberbridge tøyet Syd seg til 2 grand. Nord sa 3 grand og Vest spilte ut kl. 6. Øst la Knekten.

Hva vil nå skje? Syd har 8 toppstikk, men så snart han mister tempoet, er han bet. Han kan prøve å presse motparten ved å ta 5 runder ruter. Men ikke før får Vest se sin makkers styrkekast i hjerter, før han selv kaster alle sine hjertere. Når så Syd spiller seg fri med en kløver, kommer Øst inn og tar for hjerter Ess før han lar sin makker få de 3 neste stikkene i kløver.

Den innsenderen, som skrev til meg om dette spillet, hevder at Syd — etter å ha famlet litt med sine kort — la kl. 4 på Østs Knekt. Øst fortsatte med kl. 5 og Vest lot Syds konge beholde stikket. Det er jo avgjort det beste han kan gjøre — blank for side-

inntak som han er. Nå kom det 5 runder ruter, og motspillerne er helt uten sjanse. Kaster Vest sine hjertere, blir han spilt inn i kløver og må spille fra sp. Damen i sluttspillet.

Den store forskjellen i disse to spillevariantene ligger i tempobehandlingen av kløverfarven. Sålenge kløver bare er spilt 1 gang, kan motspillerne komme frem og tilbake i kløverfarven. Men når kløver er spilt to ganger har de bare enveisforbindelse i farven!

Jeg skal gjerne innrømme at Syds lasjering i første stikk var mer et hell enn resultatet av en genial spillføring. Men la oss stille og rolig se om vi ikke kan trekke noen lærdommer av det. La meg først understreke at Syds lasjering ville ha vært like effektiv hvis han hadde hatt kl. E x i stedet for K x. Og la meg så vise at også motspillerne må være våkne. La oss si at kløverfarven hadde vært fordelt slik (utspill kløver 6):

♠ 10 7 3

♠ E 9 8 6 2
♠ K Kn 5
(eller ♣ E Kn 5)

N	
V	Ø
	S

♠ D 4

Hvis Øst bruker Kongen i første stikk, oppstår nøyaktig samme situasjon som den vi nettopp har diskutert. Derfor skal Øst bruke *Knekten*. Syd må stikke og nå er forbindelseslinjene i kløver intakte!

JA, DISSE FORBINDELSSELINJENE . . .

Et spill med tilsvarende poeng — hvor det var avgjørende at motspillerne kunne komme frem og tilbake i en farve — forteller Alfred Sheinvold om fra en amerikansk turnering. Spillet så omtrent slik ut:

Syd gir. Alle i faresonen.

♠ Kn 5
♥ E 10 7 6 4 2
♦ 6 3

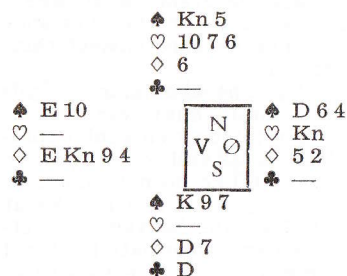
♠ E 10 8 2
♥ 5
♦ EKn 9 8 4
♠ 8 7 2

N	
V	Ø
	S

♠ D 6 4
♥ Kn 9 8 3
♦ 10 5 2
♠ 9 6 5

♠ K 9 7 3
♥ KD
♦ KD 7
♠ ED 10 3

Syd spilte 3 grand etter at Vest hadde vært inne med en rutermelding på 1-trinnet. Spillet utviklet seg likt ved begge bord. Vest startet med ru 8, Øst la ru. 10 og Syd stakk med Kongen. Spilleren tok for hj. K D, gikk inn på kl. Knekt og spilte hj. Ess. Deretter trakk han ytterligere 2 runder kløver og nå var stillingen:

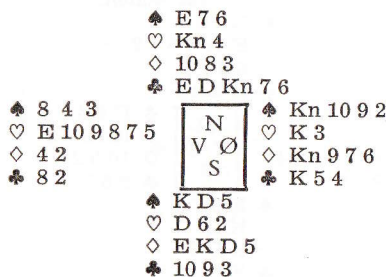
Når nå kl. Damen kommer er Vest i tydelige vanskeligheter. Han må enten blanke spareset eller også kaste en ruter. Men gjør han det, spiller Syd ham bare inn med ru. Damen og må få oppspill i spar.

På dette tidspunkt så spillet ut til å være et spill *uten poeng*. Men etterpå fikk en av Østspillerne en idé: «Tenk om jeg ikke hadde brukt ru. 10 i første stikk?»

Ja, det ville i høy grad endret situasjonen. Kikk på diagrammet *under forutsetning av at Øst har tieren annen i ruter!* Nå kan Vest uten vanskelighet kaste ru. 4. Syd fortsetter med ru. Dame. Vest stikker og returnerer ru. 9 til makkers tier. På hj. Knekt kaster Vest sin spartaper.

Enda et spill med samme poeng — et usedvanlig påspill i første stikk for å bevare forbindelseslinjen:

Syd gir. Alle i faresonen.

Syd spiller 3 grand etter at Vest har vært inne med en hjertermelding. Vest starter med hj. 8 og Øst, som er klar over at Syd må ha hj. D x x eller hj. D x x x, legger elegant *treeren*. Men Syd, som har lagt merke til Østs momentane nøling og forstår grunnen til den, *holder sin Dame tilbake*. Dermed vinner han ikke bare kampen mellom de klare hjerner, men også spillet!

Vinter-bridgeuke på Gausdal

3.—11. februar 1962 avholdes den tradisjonelle bridge-uke på Gausdal Høyfjellshotell.

Anmeldelse til Gunnar Keim. K.N.A.
Box 2425, Oslo. Telf. 56 26 90

Oslo-Arvika
Bilopphuggeri

Alnabru p. å.

Filial: Trippestad - Askim - Tlf. 378

Lagertomter: Tvetenv. Alnabru
og Strømsv. 297 - Tlf. 38 83 35

Inneh. Arne Pettersen

Mellombolgan 6 - Lamberseter -
Tlf. 67 95 49

William B. Herseth:

Et bridgehistorisk jubileum.

Jeg har alltid stått i den formening at konkurransebridgen tok sin begynnelse i slutten av tyveårene eller i begynnelsen av tredveårene. Stor var derfor min forbauselse da jeg mottok en invitasjon fra «Selskabet Polyhymnia» i Århus, som tvang meg til fullstendig å revidere min oppfatning på dette punkt. Av hensyn til senere tiders historieskrivning om vår kjære sport finner jeg det riktig å gjøre begivenheten kjent.

Polyhymnia er en forening som har bestått i atskillige menneskealdre. For et par år siden oppdaget et av medlemmene at hans mor var i besittelse av en bridgepokal hvis inskripsjoner viste at den var første-premie i en bridgeturnering som var spilt i Polyhymnia i 1911 — nei, De leser ikke feil, det var i *nittenhundreogelleve!* Vinner var hans avdøde far.

Polyhymnias ledelse bestemte seg da til å feire en 50-års jubileumsturnering på en måte som var dette bridgehistoriske minne verdig — og la det være sagt med *en* gang at det klarte de på en måte som neppe noen sinne vil bli glemt av noen av dem som hadde den gleden å være tilstede. For det ble noen festdager i den ånd som særpreges av dansk humor og vidde.

Men først et par ord om turen nedover. Det kan nemlig ha sin interesse for de bridgepillere som pr. bil tenker på å dra på ferie sydover. Alf Lenning, Storm Herseth og Red. bilte til Varberg og tok «Europafergen» over Kattegatt. Det var første gang jeg hadde gleden av å reise med «Europafergen», men det blir ganske sikkert ikke den siste. For en service, og for et kjøkken! Men det viktigste av alt var korrespondansen — vi bilte fra Oslo ved middagstid og fergen gikk fra Varberg kl. 23,15. En ypperlig overgangstid. På grunn av at skipets offiserer gratis og franco kjører bilen i land ved ankomsten, kan de reisende bare sove ut til neste morgen og starte turen sydover i godt ut-

hviltilstand når frokosten er vel fra Oslo ved middagstid. Pga. skipets underbragt. Til Hamburg er det f. eks. bare en 6—7 timers kjøring nå når den store nye tunnelen under Kielerkanalen nettopp er blitt ferdig. Vær bare oppmerksom på at til tross for at «Europafergen» i sommerseongen seiler 2 dobbelturer pr. dag, er den så populær at den ikke kan dekke etterspørselen etter bilplasser. Sørg derfor for å forhåndsbestille plass — det vil De fort oppdage er et godt råd.

Jeg spurte en av offiserene hvorledes de klarte å fornye forsyningene til 500 sultne passasjerer pr. tur i sommerseongen, når fergen bare har en kort losse- og lastepause i hver havn.

— Vi har nøyaktig 20 minutter til disposisjon for forsyningene i Grenæ, svarte han. Derfor må vi først tømme et bestemt bildekk for vogner. Så snart dette er skjedd kjører forsyningstilene ombord og losser og laster, mens vi etterhvert tømmer det andre bildekket og fyller det med biler igjen. Så *må* forsyningstvognene ut, og så fyller vi dette dekket med nye biler og seiler avsted. Det går på *minutter!*

Det er ved slike høve det er morsomt å vite at en er ombord på en *norsk* båt. Når det gjelder sjøfart er det ingen som slår oss!

Jeg vet at det er planer oppe om å arrangere bridgeturneringer på noen av de båtene som krysser Skagerak og Kattegatt. Weekend-turneringer er noe vi bridgepillere setter pris på. En weekend-turnering ombord på båter hvor mat og drikke + tobakk og sjokolade er skattefrie goder, vil sikkert bli en fulltreffer. Jeg lurer faktisk på hvilket rederi blir det første.

De par og seksti kilometerne gjennom Molboernes land frem til Århus bød på typisk dansk natur med slotter og kroer, landsbyer og storke-reder i skjønn forening.

Og så begynte turneringene. Det

var et opplegg som arrangører og klubbledere kan ha interesse av.

Først enkeltmannsturnering lørdag middag. Plaseringene i denne turneringen avgjorde parsammensetningen i aftenens parturering — skøyteentusiaster vil være fortrolig med fremgangsmåten fra Bislet og andre stevner. På basis av partureringens resultater ble så lagene satt opp i søndagens lagtturnering, hvoretter premieren fant sted på basis av spillernes plaseringer i *samtlige* tre turneringer. Av hensyn til tiden ble lagtturneringen spilt etter Monrads system, som alle sjakkspillere kjenner. Et meget fikst opplegg for en slik jubileumsturnering.

Alle spurtpremiene var gavepremier og de, må en nesten si, «regnet» ned over deltagerne. I «Øre-Petersen» har Polyhymnia en spesialist i å regne ut handicap (som spesialist i øre, nese og hals er han landskjent. Derfor har vox populi døpt ham til «Øre-Petersen»). Han var mester for et system av skjult handicap, som riktignok var behørig oppsatt og kontrollert av turneringsledelsen på forhånd, men hvor han ikke hadde nektet seg noenting. Som et lite eksempel kan nevnes at min utmerkede kollega, Red. Jens Boeck i Dansk Bridge, ble tildelt ledertrøyen og spurtpremien før første spill med den begrunnelsen at ingen kunne måle seg med ham i tildelt handicap! (Hvorledes Øre-P. kom frem til dette resultat er meg ubegripelig, men den som moret seg aller best over spøken var den gode Boeck.) Og han beholdt ledertrøyen ganske lenge.

Turneringens interessanteste spill var dette:

♠ EKn 872	♠ KD63
♥ —	♥ Kn
♦ 983	♦ KKn 10
♣ DKn 1054	♣ EK632
♠ —	
♥ EK963	
♦ ED742	
♣ 987	
	♠ 10954
	♥ D1087542
	♦ 65
	♣ —

Kontrakten er 6 ruter, spilt av Vest. Ved de bordene hvor Nord startet

med spar Ess ble spillet meget interessant. Axel Voigt, den kjente danske internasjonale spilleren, hadde ingen vanskeligheter ved å finne vinnervarianten. Klarer De det? Spillet er verd en analyse. Løsningen kommer senere i denne artikkel.

Da turneringen var ferdigspilt oppførte Polyhymnias Teater en såkalt «absurd tragediefarse» som het: *I Fritidens Danmark 1984*. Forfattere var Polyhymnias fremragende og spirituelle formann *Finn Bockmann* og humoristen, redaktør Jens Kruuse, hvis slagferdighet er viden kjent. Stykket var krydret med salt og pepper, det ble gjort åpenlys narr av kjente politikere som f. eks. Bomholdt og de lokale koryfeer innen bridgen var også i skuddlinjen.

Avslutningsfesten bød på sterkt Københavnerinnslag og var fantastisk morsom. Historisk sett bør nevnes at blant sangene var en bridge-sang fra 1915, skrevet av Kaalund-bødrenes far. Men toppen av alt var Otto Kaalunds mesterverk av en sang hvor 2 sanger faktisk var «innebygget» i hverandre. Først sang man den sangen som forelå. Så spiltes det opp med en helt annen melodi og så viste det seg at skjult i den første sangen var en sang nr. 2, som bare omfattet $\frac{1}{3}$ av hver verselinje — et fantastisk artisteri i rim og rytmer!

Og så tilbake til spillet foran.

De stjeler spar Ess og trumfer 2 ganger. Deretter tar De Ess, Konge i kløver. Så spiller De spar Konge og kaster kløver. Deretter spar Dame og kaster en hjerter. Endelig stjeler De siste spar og fortsetter med liten hjerter til Knekten! Syd kommer inn og har bare hjerter igjen. Men da De har saks over ham med hj. E K 9 og ruter Kongen igjen hos Øst, kan Nord stjele med sin siste trumf når han vil. Øst stjeler over og Vest har inkomst på ruter Ess til sine godspilte hjerterhonnører.

ARNE HAUGEN

BILVERKSTED

Urtegaten 39 — Telefon 68 12 95

Alt i bilreparasjoner

Fritt Forum

Jeg har hittil betraktet uttakingen av årets EM-lag som et utslag av det gode samhold innen administrasjonen. Etter å ha lest Otto Berggravs redegjørelse for Arbeidsutvalgets vanskeligheter med uttakingen, sitter jeg fortsatt igjen med den samme oppfatning.

Det som først og fremst slår meg ved Berggravs redegjørelse, er at han fullstendig vender ryggen til de uttakingsprinsipper som gjelder for EM-representasjonen. Han hevder konsekvent at Forbundsstyret står fritt ved uttakingen.

Forbundstinget har imidlertid fattet vedtak om at norgesmestrene skal representere, og dette vedtaket gir automatisk retningslinjer for uttakingen om norgesmestrene skulle melde forfall. Retningslinjer som Forbundsstyret (arbeidsutvalget) må ta hensyn til selv om medlemmene skulle være motstandere av prinsippene som ligger til grunn for dem. Når Forbundstingets vedtak gjør norgesmesterskapet til den eneste kvalifisering, er det forbausende at Arbeidsutvalget føler seg bemyndiget til å gå den stikk motsatte veien.

Så vidt jeg vet, hefter det ingen betingelser for *norgesmestrenes* representasjon, så som internasjonal rutine, opptreden(!) eller en eventuell kommende splittelse av makkerparene. Det virker derfor underlig at «et sammensurium av kryssende hensyn» skal få så stor betydning når norgesmestrene melder forfall.

Jeg regner imidlertid ikke med at alle disse vurderingene og refleksjonene som Berggrav opererer med, har vært aktuelle før nå. Hvis de skulle ha vært det ved uttakingen, kunne Arbeidsutvalget vanskelig ha funnet frem til noen konklusjon. (Om da ikke resultatet var bestemt på forhånd.) Derfor går jeg ut fra at «sammensuriet» er kokt sammen for å få

den uttakingen som fant sted, til å se noenlunde tilforlåtelig ut.

Hvis imidlertid Arbeidsutvalget i fullt alvor har diskutert de mange konstruerte problemer som finnes i Berggravs redegjørelse, vil mine følelser for utvalget gå over fra indignasjon til *medlidenhet*. Man kunne nemlig ganske enkelt ha tatt ut de par som var best kvalifisert gjennom oppnådde resultater, først og fremst i norgesmesterskapene. Da hadde man fulgt uttakingsprinsippene og samtidig stått langt bedre rustet til å forsvare seg imot en eventuell kritikk.

Da Berggrav stort sett uttaler seg i spørsmåls form, er det tydelig at han er svært i villrede om hva kvalifikasjonene bør bestå i. På et punkt er han imidlertid ikke i tvil: *Ingen erverver noen representasjonsrett som enkeltperson*. Han har da i tankene de to norgesmestrene som søkte om å få komme med sammen fordi makkerne måtte melde forfall. Prinsippet har meget for seg, men skal det gjelde for norgesmestrene, må det absolutt gjelde for andre EM-kandidater. Og Berggrav vil vel ikke i fullt alvor påstå at Halle—Larsen ervervet sin representasjon som makkerpar? Jeg ber derfor Berggrav om å gi *faktiske opplysninger om følgende*. *Hvilke oppnådde turneringsresultater dannet grunnlaget for uttagningen av Halle—Larsen?*

I samme forbindelse minner jeg om at en sesongs utmerkede resultater i parturneringer nærmest er blitt et draw-back for et visst akademikerpar.

Til tross for at Berggrav refererer til mine innlegg i Dagbladet, unngår han spørsmålet om generalsekretærens anledning til å fortrenge aktive spillere ved representasjonskamper. Personlig synes jeg spørsmålet er ganske godt besvart med uttalelsen om at ingen erverver representasjonsrett som enkeltperson, men det kan jo ikke være Berggravs mening. Spørsmålet er av så stor viktighet at forbundet bør gi en redegjørelse.

Det kunne også vært interessant å få høre Berggravs versjon av hva som ble uttalt i forbindelse med den

Over til side 285

W. B. Herseth

Neapolitanerkløveren.

MAKKERS SVAR PÅ FARVEÅPNINGENE

Pass.

På grunn av den sterke kløveråpningen er som kjent enhver farveåpning begrenset til maksimum 16 poeng. Derav følger at italienerne ikke har noen vanskeligheter med å «holde åpent» på tvilsomme hender. Akkurat som i Vienna sier de pass hvor de kan se at utgang er utelukket. De betenker seg ikke på å si pass med opp til 6 poeng og god støtte til åpningsfarven. Her er et eksempel fra VM i New York 1959:

♠ 9 5 4 2	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V ○</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V ○	S	♠ D 8 7 3
N					
V ○					
S					
♥ E K n 3	♥ K 8 7 6				
♦ E K 6	♦ K n 5 4				
♣ D K n 9	♣ 7 4				

Her åpner Forquet som Øst med pass. Syd passet også og Siniscalco sa 1 spar. Vi vet jo at enhver 4-kortfarve er meldbar. Nord passet og det samme gjorde Forquet — tross sin ypperlige tilpasning til sparkontrakt og sine 6 poeng. Det ble pass rundt og Siniscalco vant 2 trekk.

1 grand.

Grandsvaret er negativt akkurat som i Culbertson og Goren. Det viser fra 5 til 9 eller aller høyst 10 poeng. Hvis åpningsmeldingen er 1 ruter, har det stadig vært en tendens til å høyne kravet til grandens styrke, og den seneste teorien krever at granden i dette tilfellet skal vise hele 8—10 poeng.

Ellers er å merke at grandsvaret kategorisk viser at svarhånden har maksimum 3 kort i de edle farvene. Enhver 4-kortfarve i spar eller hjerter må meldes fremfor den negative granden.

Melder svarhånden farve etter først å ha sagt 1 grand er dette akkurat som hos Culbertson en ren «sign off». Her er et eksempel fra VM i New York.

<i>Forquet</i>	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V ○</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V ○	S	<i>Chiaradia</i>
N					
V ○					
S					
♠ K D 10 5 3		♠ 8			
♥ E D 10 7		♥ 8 6 5			
♦ D 4 3	♦ E 10 7 5				
♣ 10	♣ E 8 6 5 4 2				
1 sp.	1 gr.				
2 hj.	3 kl.				
Pass					

Enkel høyning.

Fremdeles opererer Chiaradia etter de samme linjene som Culbertson. Enkel høyning viser 5—9 poeng og minst 3 kortstøtte. Opprinnelig krevet Chiaradia 4-kortfarvestøtte, fordi åpneren som kjent godt kan åpne på 4 små. Men dette kravet beholder han bare for ruterfarvens vedkommende. Her er et eksempel fra VM i New York:

♠ K Kn 3 2	N V O S	♠ 10 6 5
♥ E K 9 3		♥ 4 2
♦ 10 9		♦ E D 7 6 2
♣ Kn 6 3		♣ K 4 2

Siniscalco åpnet som Vest med 1 spar og Forquet støttet til 2 spar etter pass i mellomhånd. Med en ugardert doubleton egner ikke hånden seg for svaret i grand.

Dobbelt høyning.

Når det gjelder dobbelt høyning av åpnerens farve har Chiaradia kopiert Acolstilen. Dobbelt høyning av åpnerens farve viser fra 9—12 poeng f. eks.:

♠ Kn 6 4 3 ♥ D 10 3 ♦ K 2 ♣ K 10 9 7

Med disse kortene svarte Siniscalco 3 spar på sin makkers sparåpning i VM 1958.

Hopp til 2 grand.

Tidligere representerte denne meldingen 11—12 poeng og fordelingen 4-3-3-3 eller 4-4-3-2. Dette har Chiaradia senere revidert kapitalt og nå viser hoppet til 2 grand 15—17 poeng og balansert hånd. Det er en interessant nyskaping. Dermed faller de gamle variantene med 2 grand = 11—12 poeng og 3 grand = 13—15 poeng bort.

Tredobbelt høyning.

Det eneste som kan sies med sikkerhet om denne meldingen er at åpnerens makker må ha minst 4 kort i åpningsfarven. Men ellers er det ikke noen faste regler, fordi meldingen er i høy grad dobbelttydig. Den avgis enten fordi svarhånden tror på utgang eller også fordi svarhånden regner med at motparten har utgang og derfor velger en billigst mulig stamp. Derfor finner vi så forskjellige hender som disse:

♠ 9 4 ♥ 7 5 4 2 ♦ 5 ♣ E K 10 9 5 4 = 4 hj.
 ♠ E 10 9 6 ♥ E 10 5 3 2 ♦ 8 5 ♣ K 2 = 4 sp.
 ♠ Kn ♥ K D 9 5 3 ♦ Kn 10 9 6 2 ♣ 5 4 = 4 hj.

etter makkers 1-åpning i farven.

Åpnerens neste melding.

Alle de meldingene vi hittil har behandlet, har vært avgrensede meldinger. Derfor venter vi litt med svarene 1-over-1 og 2-over-1, og ser først hvorledes åpneren melder videre etter en begrenset melding fra makker.

Over enkel høyning er enhver videre melding av åpneren en sterk invitt. Åpneren viser at han ligger i den øvre sektor av sin åpningsmelding, dvs. at han har en åpningshånd på 15/17 poeng.

Etter dobbelt høyning er ethvert annet svar enn utgangsmelding i farven en slem invitt.

Har meldingene gått:

1 hj. 1 gr.
 ?

vil gjentakelse av åpningsfarven vise en minimumsåpning, men en god trumffarve. På samme måten som i Culbertson viser en ny lavere farve intet tillegg til åpningen. 2 grand fra åpneren viser en meget sterk farveåpning på 16/17 poeng.

Her er noen eksempler:

Meldingene er gått som foran angitt i diagrammet. Åpneren har:

1) ♠ E D ♥ K D Kn 5 4 ♦ Kn 4 3 2 ♣ 5 4

og melder 2 hjerter. Minimumsåpning med god trumffarve.

2) ♠ E D ♥ K 7 5 4 3 ♦ D Kn 4 2 ♣ D 4

Her melder åpneren 2 ruter. Han viser 2-seter, men garanterer ikke mer enn minimumsåpning.

3) ♠ K 2 ♥ E Kn 5 4 ♦ E Kn 4 3 ♣ K 9 4

Her har åpneren 16 honnørpoeng. Derfor sier han 2 grand

De meldingene vi hittil har behandlet, har vært begrensede meldinger. Nå skal vi se på 1-over-1 og 2-over-1. Disse meldingene er akkurat som hos Culbertson ulimiterte oppover, mens de begge garanterer en viss minimumstyrke.

1-over-1 garanterer minst 5—6 poeng og er en obligatorisk melding hvis svarhånden har en 4-kortfarve i en høyere farve enn åpningsfarven. Meldingen er som vanlig krav for 1 runde. Er svarhånden sterk, må han i neste melde-runde sørge for å avgi en ny kravmelding.

2-over-1 er en sterkere melding som normalt viser minst 10 poeng. Meldingen er krav inntil 2 grand er nådd — det er en meldefinesse som gir åpneren anledning til å gjenta sin åpningsfarve, selv om han er meget sterk, fordi han vet at makkeren må komme igjen enda en gang. Derimot kan svarhånden passe hvis 2 grand er passert, hvilket altså vil si at meldeserien:

1 sp.	2 ru.
3 kl.	Pass

er helt i sin orden. Dette strider jo mot Culbertson og Goren hvor 3 kl. er en ren kravmelding.

Videre må en merke seg at *reverse hos svarhånden er krav til utgang*. Derfor vil en ofte oppleve å se at italienerne først melder en 3-kortfarve for deretter å tone sin virkelige farve. Her er å merke at mens den første farven gjerne kan være kunstig — bare for å skape reverssituasjonen — så må den andre farven alltid være ekte. Når det gjelder den første kunstige farven, må en alltid velge den farven som er best honnørgardert av hensyn til de videre meldingene, f. eks. en mulig sluttmelding i grand. Her er et typisk italiener-eksempel fra VM 1959.

Forquet
 ♠ E D Kn 8
 ♥ D 9 7
 ♦ Kn 8
 ♣ K Kn 4 2

N V O S	Chiaradia ♠ K 4 ♥ E K Kn 6 5 2 ♦ K 10 9 2 ♣ 3
---------------	---

Chiaradia åpnet med 1 ruter. Han har en så spillesterk hånd at han velger å åpne i sin korteste lavere farve, for å kunne fortsette med reversmelding i hjerter senere.

Forquet svarer 2 kløver — ikke 1 spar som amerikanerne gjorde. Han vil nemlig kreve til utgang gjennom reversmelding på sin hånd fordi han har 14 poeng.

Nå kan Chiaradia rolig fullføre sin reversåpning ved å si 2 hjerter. Hvis vi tenker oss at han hadde åpnet med 1 hjerter, fordi han hadde en svakere hånd, kunne han allikevel rolig gjentatt sin farve uten å frykte for stans i meldingene, fordi makkers 2-over-1 er krav til 2 grand.

Vel, Forquet likte godt å høre sin makkers reverse. Nå har han jo finfin hjertertilpasning med Damen tredje. Han fullfører derfor sin revers med meldingen 2 spar, som er krav til utgang. Legg merke til hvor meget italienerne hittil har fått rede på om hverandres kort.

Chiaradia kan nå fortsette å tegne et eksakt billede av sin hånd ved å gjenta hjerterfarven. Meldingen viser 6-kortfarve i hjerter og 4-kortfarve i ruter. Sammen med sin åpningsrevers har han fortalt nøyaktig hva han har. Men da Forquet kan telle opp på sine kort at makker må ha 17 poeng hvis det skal være en opplagt slem i farvannet, stanser han på 4 hjerter.

Merkelig nok slår ikke Chiaradia seg til tåls med denne meldingen. Han liker så godt sine 2 annenkontroller i spar og kløver og oppvurderer tydelig sin konge i makkers sekundærmeldte farve. Derfor fortsetter han med 4 spar og tvinger Forquet opp i 5 hjerter.

Dette er galt meldt. Eller iallfall for hårdt meldt. For ved det andre bordet hvor kontrakten også ble 5 hjerter, kom kløver ut. Syd kom inn og skiftet til ruter. Da Kongen satt i saks ble det 1 bet.

Såvidt jeg kan se, skulle Chiaradia gitt seg på 4 hjerter og da ville systemet ha fungert presist. Men jeg understreker at dette bare er min oppfatning og jeg gir derfor denne kommentar med dette forbehold.

Oslokretsens 25 års jubileum.

Fra s. 271

♠ E 10
♥ 652
♦ K D Kn 753
♣ EK

♠ 65
♥ K Kn 10 8 7 4
♦ 94
♣ Kn 10 4

	N	
V	○	
S		

♠ Kn 74
♥ ED 9
♦ E 102
♣ D 983

♠ K D 9832
♥ 3
♦ 84
♣ 7652

sparstøtte frykter for en meget skjev sits.

Leif Salterød (Nord) og Per Engebretsen (Syd) meldte utgangen slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ru.	Dobl.	2 sp.	3 hj.
4 sp.	—	—	—

Gøteborgerne fortjente sin seier. Det var et helt igjennom sympatisk og hyggelig lag som i tillegg til sine mange svenske mesterskap for lag nå for første gang vant en bykamp mot Oslo. De vant først og fremst på sin soliditet. På Oslolaget var etter min mening Andresen—Brekke de beste med de jevneste listene. Oslolaget spilte hårdere enn svenskene og hadde et par av de dyre svingspillene svingt i norsk favor, så hadde kanskje Oslo hatt en sjanse. Det skulle faktisk ikke mere til enn at 2 av slemmene som ga Göteborg 6 poeng hver, hadde svingt over til Oslo, så ville dette gitt norsk seier. Det viser at sjansen var der — men det skal på ingen måte fordunkle den velfortjente svenske seier.

Det ble bare 1 bet, mens Nord—Syd har 5 spar i kortene. Spillet reiser interessante problemer om hva Syd skal melde etter doblingen. Noen teoretikere holder på hoppmelding til 2 spar på en så spillesterk hånd og da er det ingen sak for Nord å følge opp med sin sterke hånd når trumfsituasjonen er så klarlagt. Andre krever mere av en hoppmelding, men er da vanskelig stillet i et slikt tilfelle. Spillet gir et godt inntrykk av Gøteborgernes solide lagstil. De leder kampen og Syd vil ikke gjenta sin sparfarve da han av makkers gjen-tatte ruter melding og manglende

Ny bok av Terence Reese.

Terence Reese trenger ingen introduksjon for leserne. Alt hva som kommer fra hans hånd vet man er førsteklasses. Denne gangen har han sammen med Albert Dormer skrevet en bok om moderne Acol, som ingen Acolit bør nøle med å anskaffe. Forfatterne lanserer nemlig en rekke gode og effektive endringer i systemet. De viktigste er følgende:

For enkel høying av en 2-åpning kreves minst 1 ess. Derimot er kravene til positivt svar på 2 kløveråpningen redusert i visse situasjoner. Grandåpningene er senket til henholdsvis 12—14 poeng utenfor sonen og 15—17 poeng i sonen. Dette må være ganske interessant å notere for f.eks. Andreas Schröder-Nielsen som i mange år har vært en forkjemper for grandåpninger av 15—17-poeng typene. 3 grandåpningene er blitt «slankere». De viser nå en gående minorfarve med maksimum 1 konge og 1 dame i sidefarvene. Makker har derved meget lett for å avgjøre om han skal si pass eller ei. Han vil med ♠ E764 ♥ 3 ♦ 1083 ♣ KD432 hoppe til 5 ruter, fordi han vet at ruterfarven er gående, mens han med ♠ EK764 ♥ Kn4 ♦ 873 ♣ 764 sier 4 kløver slik at åpneren kan passe eller gå over i 4 ruter hvis det er ruterfarven som er gående.

Prinsippet med forsinket støtte er akseptert. Derav følger at en forcingmelding etter pass først, garanterer støtte i makkers farve. Videre er det skjedd endringer i reglene om kravmeldinger, hvor meldinger som før ikke ble betraktet som krav nå er blitt det. Hopp i ny farve av en spiller som før har sagt pass, er nå krav for 1 runde og åpneren vet at meldingen innebærer god støtte til hans farve. Det er derfor opp til åpneren å melde utgang eller stanse i delkontrakt. Her er et eksempel:

♠ K854 ♥ 75 ♦ ED853 ♣ 74

De passer i åpning og makker åpner med 1 spar. De hopper til 3 ruter og sier pass hvis makker bare svarer 3 spar. Men makker, som vet om den gode sparstøtten og vet at De nesten har åpning, vil selvsaft melde 4 spar hvis han ser utgangssjanser.

Det er videre viktig å notere at hopp i ny farve etter en negativ grand ikke lenger er krav til utgang, men bare krav for 1 runde. Her er et eksempel:

♠ KD6 ♥ ED842 ♦ EKn87 ♣ 6

De åpner med 1 hjerter og Deres makker svarer 1 grand. Nå hopper De til 3 ruter, som bare er krav for en runde og sier pass hvis makker ikke kan gjøre noe bedre enn å si 3 hjerter. Hvis 3 ruter skulle være krav til utgang, ville slike hender bli meget vanskelige å melde, sier forfatterne. Det er altså tydelig at Chiaradias ideer om kravmeldinger inntil et visst nivå, begynner å sette spor etter seg i internasjonal bridge.

Forsvarmeldingene er gjenstand for en omhyggelig behandling og med interessante endringer. Herunder ikke minst forsaret mot 3-åpninger. Dobblingsteknikken er likeledes i støpeskjeen og det er ganske tydelig at den senere utviklingen på den internasjonale meldefronten også her har satt sine spor innen Acol.

Men siste avsnitt av boken, som omhandler valgfrie tilleggsvarianter til standardisert Acol, fikk undertegnede anmelder til å sperre opp øynene. Her kommer min gamle venn Terence Reese, noe av det mest konservative som det konservative Old England har skapt innen bridgen, og lanserer:

1. Usedvanlige grandmeldinger i forsvar.
2. Stayman 2 kløver.
3. Roth — Stones «responsive double».
4. Kock — Werners redobling.
5. Brødrene Sharples 4-kløverkonvensjon.
6. Den sveitsiske i 1 spar—4kløverkonvensjon.
7. 2 grand over dobling.
8. Overføringsmeldinger.
9. Flints konvensjon (en variant av Cotter).
10. Baronsystemets storeslemsforsøk og sist men ikke minst:
11. Meldinger som viser den farve man ikke har!!

Kort sagt, good old Acol er på vei til å bli et *moderne* system! Jeg gjør den kjente danske spiller Mogensens ord til mine: «Bevares for en interessant bog».
W. B. H.

PROBLEM KLUBBEN

Redak- tører

FERENC JUSZT

HELGE VINJE

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig (og funnet feilløsningen) kan De notere Dem 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket og selv om De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnørberegning etter skalaen 4—3—2—1.

- Syd har: ♠ E 4 3, ♥ K D 7, ♦ D 5 4 2, ♣ 8 5 2.
Ingen i sonen, Nord gir.

Nord	Øst	Syd
1 hj.	1 sp.	?

 Svar: Poeng:
- Syd har: ♠ Kn 8 6, ♥ Kn 10 3, ♦ E K D 5 4, ♣ E 9.

Nord	Syd
1 sp.	?

 Svar: Poeng:
- Syd har: ♠ 4 2, ♥ K 8 6 4 3, ♦ ingen, ♣ E K 10 8 4 2.
Ingen i sonen, Nord gir.

Nord	Øst	Syd	Vest
Pass	Pass	1 kl.	Dobl.
2 ru.	Dobl.	?	

 Svar: Poeng:
- Syd har: ♠ E 4 3, ♥ Kn 3, ♦ K 2, ♣ K 8 6 5 4 3.

Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene, — en av spilleproblemene, — inneholder en feilanalyse. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlede spillkort. Løsningen sendes:

Engens Forlag, Postboks 801, Oslo. Merk konvolutt «Problemklubben».

- Ingen i sonen. Syd gir.
Syd	Vest	Nord	Øst
Pass	1 hj.	2 kl.	Pass
?			
- Svar: Poeng:
- Syd har: ♠ K 10 8 7 3, ♥ E 2, ♦ D 5 4 3, ♣ 3 2.
Ingen i sonen. Øst gir.

Øst	Syd	Vest	Nord
1 kl.	1 sp.	2 hj.	Dobl.
Pass	Pass	3 kl.	Pass
Pass	?		

 Svar: Poeng:
 - Syd har: ♠ E Kn 9 5 4, ♥ D 3, ♦ E K Kn 4 3, ♣ 6.
Ingen i sonen, Syd gir.

Syd	Nord
1 sp.	2 kl.
2 ru.	2 sp.
?	

 Svar: Poeng:

7.

- ♠ K 5
- ♥ K 10 5
- ♦ KD 10 9 6 4
- ♣ D 2

- ♠ E D Kn 10 9
- ♥ E D Kn 9 8
- ♦ Kn 2
- ♣ 7

Meldingene:

Syd	Nord
1 sp.	2 ru.
3 hj.	4 ru.
4 hj.	Pass
	Poeng:

Vest spilte ut en liten hjerter. Spilleren tok to runder hjerter, alle fulgte farve. — Hvordan skal spilleren fortsette?

Poeng:

8.

- ♠ 10 6 2
- ♥ KD 8 4 2
- ♦ K 5
- ♣ K 9 8

- ♠ K D Kn
- ♥ 9
- ♦ Kn 6 4 3 2
- ♣ E Kn 5 2

Syd spiller 4 hjerter. Øst-Vest har ikke meldt — Vest spiller spar Konge ut. Øst følger på med spar 7 og Syd stikker med Esset. Så kommer hjerter Ess og en liten hjerter til kongen. Øst følger med hjerter 5 og 6. Vest kaster ruter 2. Deretter tar spilleren for ruter Konge og spiller ruter til håndets Ess.

Øst følger på med ruter 9 og 7. Syd spiller så spar 4. Vest kommer inn på Damen, Øst kaster spar 3. Vest tar også for spar Knekt, alle følger farve, fra Øst kommer spar 8. — Hva skal Vest fortsette med?

Poeng:

9.

- ♠ D 10 6
- ♥ E Kn 5 4
- ♦ 9 8 4
- ♣ K 9 4

- ♠ E 5
- ♥ 10 9 8 3 2
- ♦ E K D 5 3
- ♣ E

Syd spiller 6 hjerter. Motparten har ikke meldt. Vest spiller kløver Dame ut. Hvordan skal Syd spille?

Poeng:

10.

- ♠ E K 9 4
- ♥ 9 8
- ♦ 8 7 5
- ♣ Kn 10 3 2

- ♠ 5 3 2
- ♥ K D 6
- ♦ E Kn 3
- ♣ E K D 4

Syd spiller 3 grand. Motparten har ikke meldt. Vest spiller ut hjerter 3. Øst dekker bordet 8 med 10'en. Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

LØSNINGENE:

- 2 ruter: 10 poeng.
Syds kort er for svake til et hopp til 3 hjerter og for gode til en enkel høyning av makkers farge til 2 hjerter. Det samme gjelder en grandmelding: for gode kort til 1 grand, for dårlige til 2 grand . . . Videre er det gunstigere at Nord melder grand — hvis han kan — med spar dame, eller knekt. Dobling av 1 spar kommer heller ikke på tale med så mange og gode hjertere. Og pass må også utelukkes, hva blir da igjen, jo 2 ruter. Ikke særlig tilfredsstillende, men som det eneste alternativ.

2. 3 ruter: 10 poeng.

Punktstyrken tilfredsstiller ikke helt de krav man vanligvis stiller til en hoppmelding. Men hånd på hjerter, vil noen spille under utgang med disse kort når makker åpner på 1 spar? — Men et 2-ruter svar utelukker jo ikke at man kommer i utgang, hvorfor hoppe da? Svaret er enkelt: Syd får et problem hvis han melder 2 ruter og får svaret 2 spar. Her er det ikke mulig å finne en løsning. Syd kan forebygge og hoppe med en gang til 3 ruter. Da kan han mestre enhver situasjon. Så for eksempel hvis Nord melder 3 spar. Syd løfter ganske enkelt til 4 og overlater resten til makker. Tar ikke åpneren noe initiativ så er det sikkert best bare å spille utgang.

3. pass: 10 poeng.

Det er sikkert at alle farger sitter skjevt fordelt. Videre bør Syd stole på at makker har en lang, lang ruterfarge. Innser man dette så er pass selvfølgelig.

Tilleggssjans: Vest tar ut doblingen . . .

4. 2 hjerter: 10 poeng.

Syd ønsker å høre at makker melder grand. Gjør makker det så går man i 3 grand og må ha meget gode sjanser. Melder Nord ikke grand, så får Syd tid til å undersøke mulighetene av utgang i kløver, 9 stikk er oftest lettere å vinne enn 11 . . .

5. pass: 10 poeng.

Makkers doling av 2 hjerter tyder på at han har få spar. Riktignok kan makker ha meget gode kort, men Syd selv har nesten ingenting, og da makkers pass ikke kan oppfattes som kravpass, har Syd ingenting annet å gjøre enn å si pass.

6. 3 ruter: 10 poeng.

Det er fristende å hoppe direkte til utgang. Men tilpasningen mellom hendene kan være ytterst slett, og det er da tilrådelig å konsultere makker. Med å gjenta ruterfargen gir Syd uttrykk for ønsket om å spille utgang og ber makker melde 4 spar — hvis mulig. Melder makker bare 3 spar så er Syd vel rådet til å «hoppe av».

7. 5 trekk er opplagt, tilsynelatende intet problem her. Men et overstikk er meget verdifull — også i en lagkamp. 1 poeng her og 1 poeng der . . . Men hvordan forsøke å vinne overstikk? Går man løs på ruterne vil jo motparten — etter ruter ess — straks spille kløver. Nei, sjansen til overstikk ligger i at sparene sitter 4—2 og den motspiller som har 4 spar som også har den siste trumfen. Bet kan vi ikke gå og den prosentuelle sjansen for 5—1 sits i spar mot 4—2 eller 3—3 sits er så mye mindre at man kan tillate seg forsøket: spar konge og spar ess, deretter spar Dame. Trumfer Vest så trumfer bordet over og ingenting er skjedd, 11 stikk er fremdeles der. Følger derimot Vest ikke spar i den tredje runden og heller ikke setter han trumf i så kastes det kløver fra bordet og Syd fortsetter med spar til ny kløveravkast og overstikket er erobret. Følger Vest spar tredje gang fargen spilles så er det kanskje best å trumfe spardamen og nøye seg med 11 stikk, framfor å risikere bare 10 stikk hvis Vest skulle ha 4 spar og Øst den siste trumfen.

10 poeng for spilleplanen.

8. Spillerens fordeling er klar: 3, 5, 2, 3. Har Øst kløver Dame så må spilleren gå bet hvilken kløver enn nå spilles fra Vest. Men hva kan det gjøres under forutsetning at det er spilleren som har kløver Damen? Jo, har Øst kløver 10, så er det muligheter! Vest skal fortsette med kløver knekt!! Plaserer nå spilleren Vest med kløver 10 så blir det bet: knekten løper vel til Syds Dame og Syd trekker kløver. Liten fra Vest og det er sjanser for at spilleren ikke går opp med kongen, men sakser med bordets 9'er.

10 poeng for å trekke kløver knekt.

9. Syds spartaper forsvinner på kløver Konge, så problemet dreier seg om trumfbehandlingen. Det er best å trekke liten hjerter til esset. Spillet vinnes da hvis man finner hjerterne 2—2 eller man treffer på et bilde singel hos en av motspillerne.

10 poeng for spilleføringen.

10. Det er litt søkt å spille på 6-kortsfarge i hjerter hos Vest, K og

FRITT FORUM.

Fra side 278

økonomiske fordelene ved å ta ut presidenten og generalsekretæren på EM-laget.

Aksel Theien.

Såvel ABC som Sinsen bridgeklubber har sendt Forbundsstyret skarpe

D ruter hos Øst. Ser man bort fra denne muligheten så er det ingen hensikt i å lasjere, man risikerer bare ruterskift . . . Syd stikker best straks og baserer best spillet på 3—3 sits i spar med Damen hos Vest: liten spar mot bordet. Legger Vest liten så stikker bordet. Kløver til Syd og ny spar mot bordet. Legger Vest lavt så stikker bordet igjen og gir mere spar. — Kommer Vest, første eller annen gang spar spilles, på med Damen så skal han få lov til å beholde stikket.

10 poeng for spilleføringen.

PREMIEKONKURRANSEN

Feilanalyse i nr. 6/1961 var i oppgave 8:

♠ 9 7 4 3 2

♥ E 10 9 7

♦ —

♣ K D Kn 4

N
V ○
S

♠ E 8 6

♥ 5

♦ E K 9

♣ E 10 9 8 5 2

Syd	Vest	Nord	Øst
1 kl.	Pass	1 hj.	1 sp.
2 kl.	Pass	5 kl.	Pass
6 kl.	Pass	Pass	Pass

skriftlige protester mot den foretatte uttakning. Det er såvidt jeg vet første gang i Norsk Bridgeforbunds historie at flere klubber har reagert så sterkt på en foretatt representasjonsuttakning at de har funnet det nødvendig å gå til skriftlig protest. Derfor er det desto større grunn til å imøtese Forbundets svar på Aksel Theiens spørsmål.

Red.

Vest spiller spar 5 ut. Fra Øst faller spar 10, og Syds Ess tar stikket. — Trumfene sitter 2 og 1. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Vårt svar: Spillet må baseres på at Vest har singel spar, og at det er Vest som har Damen, Knekten og 10'en i ruter. Etter spar Ess trekkes det hjerter til esset og hjerter til trumf. Så trumf til kongen og hjerter til trumf. Trumf til damen og den siste hjerter til trumf. Nå følger Esset og Kongen ruter og ruter 9. På ruterne kaster bordet 3 spar. Holder forutsetningene blir Vest inne og må spille til dobbeltrenons.

Det korrekte svar er: Vest må plaseres med singel spar. Men det er litt søkt å forlange at han skal ha alle 3 utestående ruterbilder. Da er det bedre å forutsette at Vest har 5 hjertere! Har han 5 hjertere så vinnes spillet få følgende måte: etter spar Ess, hjerter Ess og hjerter til trumf. Kløver Ess og kløver til Kongen og hjerter til trumf. Ess og kongeruter, bordet kaster 2 spar. Ruter 9 til trumf og hjerter fra bordet og spilleren kaster spar. Vest kommer inn og må spille til dobbeltrenons.

Den oppsatte premie tilfalt:
Egil Frilseth
Maridalsveien 235 B, Oslo.

Efter Europamesterskapet I.

Leif Nielsen starter i dette nummer sin serie av artikler fra EM hvor han i første rekke vil følge det norske herrelaget i kamp etter kamp frem til den femteplassen laget klarte å oppnå.

Red. vil derimot ta for seg meget av det andre som skjedde i EM — selvsagt basert på de kilder som er tilgjengelige. Da kildene er bedre enn de noen gang tidligere har vært, skal det bli hyggelig å presentere leserne for en serie av interessante spill.

Runde 1: ENGLAND—TYSKLAND:

Denne kampen var første kamp i Ramaet. Allerede i spill nr. 2 kom tyskerne herlig ut å kjøre:

♠ D Kn			
♥ EK 10			
♦ 10 6 5 4			
♣ 8 6 5 2			
♠ K 8			♠ E 10 9 5 3 2
♥ Kn 8 5 3			♥ 7
♦ —			♦ EK 9 8 7 2
♣ EK D Kn 9 4 3			♣ —

	♠ 7 6 4		
	♥ D 9 6 4 2		
	♦ D Kn 3		
	♣ 10 7		

	Øst	Syd	Vest	Nord
	Gardener	Chodziesner	Rose	von Dewitz
	1 sp.	—	1 kl.	—
	3 ru.	—	3 kl.	—
	—	—	3 gr.	—

Det var godt gjort av Gardener å si pass til 3 grand med sin ujevne hånd, men det er igrunnen typisk for de engelske spillerne at de frykter «misfit» og tar det sikre. Etter utspill av hj. K vant Rose uten vanskelighet 10 stikk. Som det sitter er spar beste kontrakt for der vinnes lett 11 stikk — ved å stjele en ruter.

Ved det andre bordet meldte tyskerne Rachwalski (Vest) og Korsing

(Øst) 6 kløver. Nord startet med hjerter Konge og tok 3 hjerterstikk + en stjeling i hjerter. Det ga England en flyvende start med 11 poeng etter den nye tabellen. Og allikevel — det er da synd på Rachwalski: har hans makker en eneste liten kløver, så står lilleslemmen!

Den engelske ledelsen var økt til 19 poeng mot null da dette spillet dukket opp.

♠ D 3 2			
♥ K 7			
♦ K 7 6 5 4			
♣ D 8 5			
♠ —			♠ EK 7 6 4
♥ D Kn 3 2			♥ E 8
♦ 10 9 8			♦ D Kn 3 2
♣ EK Kn 9 7 6 2			♣ K 4

♠ Kn 10 9 8 5	
♥ 10 9 6 5 4	
♦ E	
♣ 10 3	

Ved begge bord åpnet Øst med 1 spar og kontrakten ble lik: 3 grand spilt av Øst.

Hva skal Syd spille ut? Husk at begge grandspillere har åpnet med spar.

I lukket rum valgte Konstam hjerterutspill. Som det sitter er jo utspillet meget uheldig, men hvem vil med hånden på hjertet for alvor kritisere hans valg? Blindemann satte i Damen, Nord kom på med Kongen og Øst stakk med Esset. Til tross for at kløverfinessen mislyktes, hadde nå Korsing inntak i hjerter og vant sin kontrakt.

I Ramaet lot ikke Chodziesner seg forskrekke av sparåpningen. Han er etter min mening den beste spilleren på det tyske laget og jeg har flere ganger i forskjellige EM sett ham spille så frekt som bare det. Nerver har småen ikke. For liten er han, jeg tipper at han neppe er stort mer enn 160 cm. Her startet han med spar Knekt. Og von Dewitz var ikke sen om å følge opp med en sparretur, da han kom inn på kløver Damen. Dermed gikk Gardener 2 bet.

Spillet er virkelig meget interessant. For det første burde Konstams makker Rodrigue ha sett mulighetene for å skape et ytterst vanskelig spill for spilleren, tross det uheldige utspillet. Med gardert kløverdame burde han kunnet se at kløverfarven ikke ville la seg godspille ved normalt spill med mindre spilleren hadde inntak i hjerter. Lar han derfor være å stikke med hjerterkongen, er jeg temmelig sikker på at Korsing ville gått bet. *Med åpne kort kan selvfølgelig spillet vinnes*, men ved spillebordet tror jeg det ville blitt bet. Legger Nord liten hjerter, vinnes spillet hvis spilleren gir opp kløverfarven og istedet går løs på ruterne. Men da baserer han spillet på at hjerterkongen sitter annen slik at hjerterfarven gir 3 stikk, og hvem vil spille på den sjansen i et Europamesterskap? Kommer kløver i spill, får motparten sjansen til å bete kontrakten. Hvis ikke spilleren lasjerer en sparrunde, får Syd godspilt sin sparfarve.

Selv med spar ut kan spillet vinnes. Da må Øst fortsette med en av sine ruterhonnører. Derved trekker han ut Syds eneste inkomstkort utenom spar og skaper selv inkomst til kløverfarven på bordet.

Endelig har vi selve kløverbehandlingen. Spiller spilleren på tieren annen og tar kløverfinessen i første kløverstikk, står kontrakten lett hvis Nord stikker med Damen. For da har spilleren råd til å ta Esset annen gang farven spilles. Stikker ikke Nord, har spilleren nok kløverstikk hvis han fortsetter med ru. D. eller Kn. og får 2 stikk i hver av de andre farvene.

Som følge av at England gikk bet og Tyskland vant kontrakten, ga spillet 14 poeng til Tyskland. Et par andre «slagsmålsspill» gikk vesentlig i tysk favør, og da dette spillet dukket opp var stillingen temmelig jevn.

Tyskerne hadde tydeligvis lagt opp sin taktikk på å ta store sjanser som de alltid gjør i EM — i håp om at den nye tabellen ville gi gunstige utslag:

Vest gir.
Ingen i faresonen.

♠ D 7 3			
♥ E 10 9 8 6 5 3			
♦ Kn 8 4			
♣ —			
♠ EK Kn 10 9 2			♠ 5
♥ D 7 4			♥ K Kn 2
♦ ED 3			♦ 10 9 6 5 2
♣ 8 3			♣ K 7 5 4

♠ K 8 6 4	
♥ —	
♦ K 7	
♠ ED Kn 10 9 6 2	

Vest	Nord	Øst	Syd
Rose	von	Gardener	Chodziesner
	Dewitz		
1 sp.	—	—	—
—	2 hj.	Dobl.	3 gr.!!
—	—	Dobl.	4 kl.

Rose valgte det overraskende og frekke utspill av ruter 3. Tenk om Chodziesner hadde satt i ru. Kn! Da kommer han inn på bordet og kan kaste en taper på hj. Ess. Det gir bare 1 bet, men han lot utspillet løpe opp til Kongen og gikk 2 bet.

Ved det andre bordet havnet også Konstam i 4 kløver, men var så heldig å slippe dobling. Der kom ruteresset ut, så der ble det bare 1 bet. 6 poeng til England.

Nord gir.
Nord—Syd i sonen.
Huff — tenk i et EM ... for åpen scene i Ramaet!!!

♠ 7 3			
♥ K 9 4 3 2			
♦ Kn 9			
♣ ED 9 4			
♠ D 4 2			♠ K Kn 9 8
♥ D 10 8 7 6 5			♥ —
♦ 10 8 6			♦ D 7 5 3
♣ Kn			♣ 10 7 6 3 2

♠ E 10 6 5	
♥ EK n	
♦ EK 4 2	
♣ K 8 5	

Nord	Syd
von Dewitz	Chodziesner
pass	1 ru.
2 hj.	4 kl.
5 kl.	6 hj.

Rose doblet — ikke. Vel, det er jo ikke hver dag at trumfen sitter 6 — 0 men, men . . .

Jeg forstår allikevel Chodziesner. Har makker K D x x x i hjerter og kløvereset som svaret på spørremeldingen viser, så er det gode sjanser for slem. Men det er tydelig at von Dewitz hopper for å vise at han har en god hånd innenfor rammen av sin første pass og derfor ikke stiller så store krav til trumffarven. Vel, resultatet ble 4 bet.

Men Chodziesner — eller om man vil Rocambole — var ikke død:

Øst gir.
Nord—Syd i sonen.

♠ 5		♠ D 8 3
♥ 9 7 4		♥ K 5 2
♦ E Kn 5		♦ K D 10 8 7
♣ E K 9 7 5 3		♣ D 2
	♠ 9 4	
	♥ E D 10 6 3	
	♦ 9 6 3	
	♣ 10 8 6	

Øst	Syd	Vest	Nord
Konstam	Chod-	Rodrigue	von
	ziesner	3 kl.	Dewitz
3 gr.	2 spar	—	—

Tenk Dem i Konstams sted da Chodziesner vurderte situasjonen så fint at han regnet med sp. Dame gardert hos Øst og muligheten av singel spar hos makker. Etter kløverbemeldingen hadde han valget mellom hjerter og ruter ut, hvis han skulle få makker inn. Han valgte hjerter . . . 4 bet er nå bare til å stikke i lommen.

Men von Dewitz lot hjerterknekten løpe! Et merkelig feilspill i betraktning av makkers svake 2-åpning i sonen. Øst er markert med hj. K etter utspillet, Øst—Vest må jo ha alt som mangler i ruter og kløver. Kløverfarven ligger truende med 6 kort på bordet. Kan det overhodet være annen betsjanse enn at makker desperat spiller på å skaffe ham innkomst for å få spar igjennom? Med sp. 9 annen har han jo et ypperlig angrepsgrunnlag. Skulle Konstam ha et sikkert sparhold, må jo Syd for sin 2-åpning

ha en stopper i kløver eller ruter. Kort sagt. Det burde ikke vært vanskelig å stikke opp med hj. Ess og vri til spar. Men von Dewitz gjorde det ikke. Og nå var ikke Konstam sen. 11 stikk tok han på strak arm. At spillet gikk i Ramaet gjorde ikke fadesen bedre!

Dermed forlater vi denne kampen. Det forbauser sikkert ingen at tyskerne i fortsettelsen meldte 7 spar med sikker spartaper! Går det, så går det var tydelig deres slagord. Men det gikk altså ikke! Så til tross for at England bare ledet med et par poeng etter første halvrunde, ble Englands seier hele 125—82.

Runde 2:

Ramakampen i annen runde var damekampen mellom England og Frankrike.

♠ 10 3		♠ K D Kn 8 6
♥ K 10 8 7 6 2		♥ E 9
♦ 10 6 4 2		♦ E 9
♣ 7		♣ E 8 6 5

I Ramaet meldte de franske damene 4 hjerter. Nord spilte ut kl. K. Mlle Timmerman stakk med Esset og toppet trumfen 2 ganger. Ser De den opplagte feilen hun gjorde?

Det er jo ganske klart at motparten vil angripe ruter så fort de kommer inn, og når ruteresset er ute, er det en lett sak å uskadeliggjøre sparfarven. Det er bare å sitte over med spar Ess en eneste gang. Nei, da spilte miss Shanahan mye bedre. Hun var riktignok ikke kommet i mer enn 3 hjerter, men hun gikk like løs på spar etter å være kommet inn på kl. Ess. Det er lett å se at en stjeling fra Nord ikke koster noe, for da forsvinner det sikre trumfsticket. I enkelte varianter kan det bli aktuelt for spilleren å stjele en ruter. Miss Shana-

han, som spilte på spar straks, fikk 11 stikk.

Det neste spillet tjener som en ypperlig illustrasjon av Terence Reese's ypperlige artikkel om ikke å stikke for tidlig med essene:

♠ 9 6 3		♠ E 8 7
♥ D Kn 8 7 6 5		♥ 10 9
♦ E 4		♦ 10 8 3
♣ Kn 7		♣ K D 10 8 3

Ved begge bord ble kontrakten 4 spar, spilt av Nord. I Ramaet kom kl. K ut og spilleren lasjerte korrekt. Nå er det ikke lett å finne ruterskiftet som betar fordi Vest får en ruterstjeling når Øst kommer inn på sp. Ess. Øst fant heller ikke denne betvarianten — akkurat slik som Terence Reese forutsier — og fortsatte med kløver. Syd stakk og fortsatte med sp. K. Øst lot Syd beholde første sparstikk og nå måtte spilleren velge. Uten hjertermeldinger er det vel ikke så mye å si på at hun prøvde 3 runder hjerter for å få stjeling, men Øst stakk over og betet kontrakten.

Spilleren vinner hvis hun baserer sitt spill på hyggelig rutersits og fortsetter å trumfe.

Den «obligatoriske» misforståelsen i Staymanvarianten var franskmennene mestrene for:

♠ E D 7 2		♠ K 8 5 3
♥ K Kn 9 5		♥ 10 8 6 4
♦ E 10		♦ 8 4 3
♣ E K 6		♣ 7 3
2 gr.		3 kl.!!
4 kl.!!		4 ru.!!!
4 gr.!!!		

Det er klart at 4 spar og 4 hjerter står. Det er videre klart at Herschmann som Øst avga en Staymanmelding for å lande i riktig edel kon-

trakt. Det er like klart at Stetten som Vest oppfattet meldingen som ekte. Herschmann gjorde et tappert forsøk på å bringe paret ned på benene igjen ved sin ruter melding. Men da makker svarte 4 grand var han slått definitivt ut. Tenk at et par i Europamesterskapet har så dårlig gjennomarbeidet stil at de kan bomme på en slik meldesituasjon! 4 grand var helt uten sjanse.

Runde 3.

Det er morsomt å følge «knivingen» i denne lille kontrakten:

♠ 10 8 7 5		♠ E Kn 6 2
♥ 8 6 3		♥ E 4 2
♦ Kn 7 4		♦ E K 5
♣ D Kn 4		♣ 9 7 2

Meldingene var ganske enkle. Gardener (Øst) åpnet med 1 spar som hans makker Rose høynet til 2.

Wohlin som satt Syd spilte ut ru. 2. Gardener tok sine to ruterhonorær og spilte seg fri med tredje ruter for å sikre seg oppspill i en av de andre farvene.

Wohlin fortsatte infamt nok med liten kløver, men Gardener hadde «geföhlen» i orden og stakk opp med kongen. Han fortsatte farven, Lundell (Nord) la Knekten, men Wohlin stakk elegant over og returnerte farven. Lundell fortsatte med hjerter, Wohlin fikk for Kongen og fortsatte farven. Gardener kom inn og skal ha 3 sparestikk for å klare sin kontrakt. Han toppspilte farven, så Damen falt. Dette er jo riktig spillføring som tar vare på de fleste mulighetene.

Ved det andre bordet gikk svenskene 1 bet i 2 spar.

Rodrigue var derimot slett ikke på høyden i dette spillet:

♠ 732
♥ K973
♦ D10652
♣ 6

♠ E864 ♠ KD95
♥ Kn ♥ D108
♦ Kn4 ♦ E973
♣ EKKn975 ♣ 102

N
V Ø
S

♠ Kn10
♥ E6542
♦ K8
♣ D843

Som Vest spilte han 4 spar. Lundell (Nord) startet med sp. 2. Blindemanns Konge tok stikket. Så fulgte liten kløver til Kongen og liten spar tilbake til blindemanns Dame. Da begge sparhonnørene falt hos Syd kunne Rodrigue lagt opp, for selv om de tre gjenværende kløverne satt hos Nord, kan han ikke tape mer enn 1 kløverstikk og 1 hjertestikk, idet blindemanns rutertapere forsvinner på kløverfargen.

Men dette så ikke Rodrigue. Han fortsatte med kløver til Esset som Lundell stjal med sin siste trumf! Ruterskift betar nå kontrakten, fordi Rodrigue ikke har tilstrekkelig med innkomsten til å få stjålet vekk kløverdamen. Men Lundell fortsatte i hjerter og da heller ikke Wohlin fant ruterskiftet, men fortsatte hjerterfargen, kunne Rodrigue stjele annet hjerterspill, gi bort et kløverstikk til damen, mens ruteresset var i behold, og kaste Østs rutertapere på den omsider godspilte kløverfarge.

Ved det andre bordet spilte svenskene 3 grand som ble vunnet, så spillet ga ikke det utslag det burde ha gitt.

Her er en interessant slem fra Holland—Irland-kampen:

♠ E8
♥ E94
♦ E1074
♣ KD106

N
V Ø
S

♠ K72
♥ KD765
♦ DKn98
♣ 3

Uten meldinger fra motparten er Syd havnet i 6 hjerter. Vest spiller ut kl. Ess og fortsetter med liten kløver.

Spørsmål nr. 1: Hva legger De på annet kløverspill? De tar vel tieren i håp om at finessen holder slik at De kan kaste 3 ruter og sikre kontrakten gjennom en sparstjeling.

Vel, så godt går det ikke. Øst setter i kl. Knekt og De stjeler. Nå kan De ikke unngå ruterfinessen, så nå skal De ikke stjele spar, men kaste spartaperen på kløver. Da vinner De, fordi kortene satt slik:

♠ 9 ♠ DKn108654
♥ Kn83 ♥ 102
♦ K653 ♦ 2
♣ E9852 ♣ Kn74

N
V Ø
S

Men nå kommer spørsmål nr. 2: Er De enig i motspillet?

Øst hadde alle tiders sjanse til et eventyrlig motspill. Setter han ikke i kl. Knekt, vil spilleren, som ikke har noen meldinger fra motparten å holde seg til, temmelig sikkert spille på å kaste sine rutertapere på kløver, så han slipper ruterfinessen og istedet ta den tilsynelatende sikre sparstjeling. Men Øst kan se noe spilleren ikke kan se: Han ser 9 spar hos seg selv og blindemann. Har spilleren 3 spar, vil makker ha singel spar. Og da Øst er så kort i trumf er det naturlig å regne makker til minst 3 trumf. Hertil kommer at Øst heller ikke har ruter, så han kan se at en eventuell ruterfinesse vil holde. Som det sitter er det derfor praktisk talt sikkert at liten kløver fra Øst i annet kløverspill vil bringe spilleren inn på den eneste tapende linje i spill.

Runde 4:

Topplaget England mot bunnlaget Libanon! Der fikk publikum se Gardener boltre seg av hjertens lyst hvilket også sifrene 147—59 forteller.

Nord gir.
Ingen i sonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
Smart	Gardener	Bustros	Rose
1 kl.	—	1 sp.	—
2 sp.	2 gr.!	Dobl.	3 kl.!!
Dobl.	—	—	3 ru.
—	—	Dobl.	—
—	—	—	—

♠ KD2
♥ K743
♦ 9
♣ EKn742

♠ 10753 ♠ EKn
♥ E986 ♥ 52
♦ D765 ♦ KKn42
♣ 5 ♣ D10986

N
V Ø
S

♠ 9864
♥ Dkn10
♦ E1083
♣ K3

Rose forklarte at hans makkers 2 grandmelding ba om preferanse i ruter og hjerter. Hans egen melding 3 kløver, viste antagelig lik lengde i begge de røde fargene.

La oss så følge spillet:
Spar Kongen ble spilt ut. Rose stakk med Esset og fortsatte med Knekten. Smart kom inn og fortsatte med kløver Ess og liten kløver. Rose la lavt i annen hånd og stjal Syds Konge. På spar 10 forsvant hjerter 2. Så fulgte hjerter Ess og hjerterstjeling. Kløverdamen fra Øst ble stjålet av Syd og overtrumfet av Rose. Fjerde spar fra Vest sikret kontrakten.

Ved det andre bordet ble kontrakten 1 grand og spillet ga derfor 11 poeng til England.

Men libaneserne hadde mer i vente:

♠ 98
♥ KKn43
♦ E732
♣ Kn76

♠ KD4
♥ 762
♦ K105
♣ E1095

N
V Ø
S

♠ EKn1053
♥ 985
♦ Kn84
♣ 42

♠ 762
♥ ED10
♦ D96
♣ KD83

Syd	Vest	Nord	Øst
Bustros	Rose	Smart	Gardener
1 kl.	Dobl.	Redobl.	1 sp.
—	—	2 hj.	2 sp.
3 hj.	3 sp.	—	—

Vel, det er tydelig at engelskmennene ikke har særlig stor respekt for sine motstandere. Men her så det jo ikke særlig oppløftende ut. 200 poeng så ut til å være tapt i et spill hvor motparten ikke kan ha særlig mye.

Men Gardener ga slett ikke opp. Han fikk trumf ut og grep saken an på sin typiske måte. Tre sparrunder tok ut motpartens trumf og så fortsatte han med ruter Knekt. Den trakk godt: D, K, Ess. Så tok motparten 3 hjerterstikk og Nord fortsatte med den fjerde hjerteren. Gardener stjal og noterte med interesse at Syd kastet kløver. Han fortsatte med sin siste trumf — og fra Syd kom det ennå en kløver. (Kaster Syd ruter, fortsetter Gardener med liten ruter og tar 2 ruterstikk). Vel, etter Syds kløverkast fortsatte Gardener med kløver til Esset og kløver tilbake til Syds Konge. Og da Syd nødtvungent måtte spille ruter, lot Gardener den lille ruterer løpe til sin egen hånd! Dermed gikk han bare 1 bet. Det var som om han satt i klubben hjemme i London og spilte beteplukk med noen gamle damer!

Nei, la oss heller avslutte med en lekker sak som Truscott var mester for:

♠ DKn87532 ♠ EK
♥ EDKn ♥ 932
♦ E93 ♦ DKn854
♣ — ♣ E102

N
V Ø
S

Truscott spilte her 6 par. Han fikk spar ut og fortsatte med ruter Dammen. Såfremt ruterne sitter 3-2 vil han nå alltid vinne sin kontrakt. Enten får Nord for ru. Konge og må gi hjerter opp i bakhands saks eller spille blindemann inn i en av de sorte fargene eller også returnere ruter til Vests Ess. Sitter ruterkongen singel hos Nord, kan Vest ta alle sparene (han stjeler seg hjem på liten kløver), fortsette med ruter Ess og liten ruter. Øst er inne og tar kløveresset. Nå har han både hjerterfinessen + dobbeltskvisen som vinner sjanser.

Unnlater Nord å ta første ruterstikket (hvis han har Kongen gardert), kaster Truscott sin tapende ruter på kløver Ess og vinner selv om hjerterfinessen ikke holder. Er det Syd som har ruter Kongen vinner han på samme måten for da trenger han bare en ruterfinesse for han kaster sin tapende ruter på kløver Ess.

Libaneserne fikk imidlertid et «overstikk» i sin kontrakt — men så spilte de altså bare 4 spar, og overså helt Truscots fine variant!

Alle gode ting er 3 . . .

Culbertson for begynnere

av Ivar Dæhlin, kr. 6,00

Boken om EFOS

av Eric Jannersten, til norsk ved Arne Hofstad og Bjørn Larsen, kr. 15,00.

Det norske fordelingssignalet

nøkkelen til godt motspill av Helge Vinje, kr. 10,00.

Bøkene kan bestilles direkte fra vårt lager.

BRIDGE

Det nye, gode, norske bridgemagasin med William B. Herseth som redaktør.

Utkommer med 10 nr. om året. Abonnement kr. 15,00 for 1 år. Kan bestilles ved alle landets poststeder og direkte fra oss. Klubber som bestiller bladet til minst 10 medlemmer, får redusert pris.

Aasm. Engens Forlag A.s

Universitetsgaten 7 - Oslo - Postboks 801

Tlf.: 33 28 16 - 33 55 19 36 44 65

— Uff, det spillet kommer jeg ikke til å glemme på *mange* år! sa han.

Da våknet Øst: — Nei, det skal nok jeg sørge for!!! kom det bestemt fra Øst.

Stakkars Vest, for Øst er en ordholden kar, — særlig i slike tilfelle!

Til trøst for Vest skal tilføyes at han ikke kan bete spillet hvis jeg — i diagramsituasjonen — kaster ruter Damen på Kongen! Vest kan da ta to ruterstikk (jeg må kaste hjerter Kongen) og må så spille opp fra Kn 9 3 2 til min K 10 5 4. Han fortsetter selvsagt med liten spar og hans makkers syver river ut min tier. Men nå setter jeg Vest inn igjen ved å returnere liten spar og har dermed saks over ham i de to siste stikkene! Men jeg kastet altså ikke ruter Damen og ødela altså ikke derved spillets historiske verdi for Øst!

Med ruter ut kan imidlertid kontrakten vinnes mot ethvert motspill! Setter jeg i ruter Damen (uten å bry meg om hva som skjer hvis Øst skulle ha ruterkongen) og trekker kløver, kommer Vest inn. Han presser ut ruterholdet og jeg tar mine kløverstikk. Vest kaster sine spar ned til D Kn 9 og holder sin godspilte ruterfarve. Hvis jeg fortsetter med to topprunder i spar har Øst bare E D Kn 7 i hjerter igjen. Når jeg nå spiller hjerterkongen kan Øst ikke la sjere, for det er det niende stikket. Og stikker han må blindemann få det siste stikket for hj. 10! Men hvis Øst har 3 ruter og singel spar, blir det bet.

Et utrolig interessant spill, ikke sant.

Den bulletin som englenderne ga ut under EM var ganske fantastisk god og aktuell. Jeg snakket med en av de norske spillerne som fortalte at han nesten ikke kunne begripe hvorledes de klarte det, men faktum var at bulletinens journalister øyeblikkelig hadde snusen i hvert eneste bemerkelsesverdige spill hva enten det forekom i åpent eller lukket rum. Og dermed kom mange ting på trykk som spillerne gjerne hadde sett var gått pent

og stille i glemmeboken. Betegnende er historien om Jimmy Ortiz som en dag ikke hadde fått sitt nummer av Bulletinen og som derfor klaget til redaksjonen over det uteblitte bladet. Terence Reese, som hørte på episoden, svarte ganske kort og kontant. «På mitt hotell er det bare de spillerne som får Bulletinen som beklager seg!»

Kjøbenhavnneren, den alltid smilende og hyggelige juristen Richter er kjent over hele Danmark ikke bare for sine optimistiske 3 grandkontrakter, men også for den fenomenale hurtighet med hvilken han havner i denne sin universalkontrakt, som han så spiller med lynets fart. Sitter kortene som de skal er det ingen som slår Richter den aften, men sitter de ikke riktig snilt, kan Richter risikere å tape for absolutt hvem som helst. Altså en uhyre farverik spiller, en jovial og typisk representant for det gode danske humør. Om ham verserer mange historier, her er en av de siste, som vi henter fra Berlingske Tidendes morsomme bridgepalte.

I en lagturnering var Richter & Co. som vanlig ferdige en time før alle andre. I siste spill hadde motparten vunnet 3 doblede grand med 2 overstikk. Richter tok først spillerens hånd ut av kortmappen, rystet på hodet og la den tilbake igjen. Så tok han blindemanns kort ut av kortmappen, rystet på hodet og la kortene tilbake igjen. Deretter tok han påny frem spillerens kort og så hoderystende på dem.

— Hva leter De egentlig etter? spurte spilleren.

— Min makkers dobling, kom det lunt fra Richter.

Det berømte danske «grin» fornekter seg ikke — selv i bridge. Her er en historie fortalt av Svend Carstensen, Berlingske Tidendes bridgeredaktør:

Hansen drømmer hver eneste natt at han er i Ærøskøping, hvilket er så meget merkeligere som han slett ikke kjenner denne byen og aldri har vært der.